

Jag har
hittat
mitt svar...

Jag har
hittat
mitt svar...

SIS unga berättar

Förord

I "Jag har hittat mitt svar..." är alla texter skrivna av unga som är intagna på SiS särskilda ungdomshem. Att ge ut antologier med ungdomarnas egna röster har blivit en tradition. Det som började som en skrivartävling för ungdomarna har fortsatt som ett återkommande inslag inom skolverksamheten på ungdomshemmen. Det här är den åttonde boken i sitt slag.

Som vanligt har intresset för att bidra varit stort. Boken innehåller inte mindre än 123 texter som skiljer sig åt, både i form och i innehåll. Vissa är långa noveller, andra består bara av några få rader. En del är självupplevda berättelser medan andra är fiction.

Bokens titel kommer från en text skriven av signaturen "Ache. FBG." Alla texter är viktiga, för det är ungdomarnas egna. De är ofta fulla av tro på att det trots allt kan bli bättre. Som "Joakim" skriver:

"Förändringen av mitt liv började här.

Här började jag att tänka på bra saker."

Vissa texter i "Jag har hittat mitt svar..." är starka och innehåller ett grovt språk. I några enstaka fall förekommer tal om droger. Vi har valt att ha med även de bidragen eftersom de ger en bild av den värld ungdomarna lever i. Vi har inte redigerat deras texter språkligt eller grammatiskt. Även det är ett medvetet val för att låta deras röster höras utan yttre påverkan från oss.

Kent Ehliasson
Generaldirektör
Statens institutionsstyrelse

Innehåll

Förord.....	3
AFROS KÄRLEK	8
Ankan med plankan	9
ATT ÄLSKA.....	11
B.B.H 4 life	12
Big difference.....	13
Crystal crime.....	15
Den som jag är.....	16
Drogskulden.....	18
Drömmarna blåser.....	20
Du.....	21
Efter regn kommer solsken	22
En bit av min själ.....	24
En dag på Nereby.....	25
En del av mitt liv.....	26
En glimt av Kosovo.....	29
Ensam är stark.....	32
Ett liv på institutioner!.....	35
1 år går snabbt	36
Flickan som valde fel väg i livet.....	37
FML!.....	39
Friheten är inte alltid lätt	41
Frågor utan svar.....	42
Från Botten Till Toppen.....	45
Från och med nu.....	46
Förlåt mig för mina synder	49
Ge inte upp.....	51
grabben som ville passa in.....	53
Gudfar som gud glömde.....	54
Hej.....	55

Hej alla där ute	56
Himmelns port.....	57
Hur jag tycker och hur jag känner	58
Häm ot ondomerne!.....	59
Här finns bara grabbar	60
I look into the ocean and I cry.....	61
I love you bby.....	62
Ingen respekt för er	64
Inlåst	65
Inlåst..!.....	66
Inlåst.....	67
Inlåst 2007/2012	71
Institutionen	72
Jag har hittat mitt svar	73
Jag kämpar för mitt liv.....	74
Jag saknar dig.....	75
Jag ska inte ge upp.	76
Jag tittar tillbaka.....	77
Jennifer.....	78
Jobbig tid!.....	80
Kan inte fatta!.....	81
Känslor	82
Kärlek.....	83
Lidköping for life och heja villa!!!!!!	84
Life is what you make it	86
LindaGipzy Style.....	87
Linköping världens finaste stad.....	88
Livet som en trasig själ.....	89
Livet är en lek, lek med livet och låt aldrig livet få leka med dig... ..	91
Ljuset brinner... ..	94
Låst	95
Mamma.....	96
Mamma sa	97

Mina framtidsplaner	98
Mina känslor är all over the place	102
Min historia	104
Min tid på björkbackens skola, varje historia har sitt slut.	105
Min älskade, mitt livs kärlek	108
Mina tankar	110
Missförstådd, hånad och skör	111
Mitt Gränsland	112
Mitt krossade hjärta	113
Mitt liv!	117
Mitt liv... ..	118
Mitt liv då allt började. ☹	120
No Limit	122
Nu ska jag berätta... ..	123
Nyckeln till ett bättre tänkande	124
När jag var 11... ..	125
När vingarna fälls ut.	126
Om mitt liv	127
Orden från, vem...?	129
På snäckan	130
R.I.P Min ängel	131
Robins låt	132
Sitter fast men ändå glad	134
Skitsnack	135
Skåne tjej	136
Sluta hata!	137
Slutet på den falska början	141
Smutset	142
Smärta!	143
Sämåra – Sommar	145
Spel	147
Stoppa Mobbning.	148
145 / Strängnäåååååås	149

Så här känner jag.	150
Så här är det.	151
Så lätt att falla	152
Så mycket knas på en sån kort tid.	153
Sånglös och vingklippt fågel.....	155
Tack till er!	156
Till Jocke – Innan jag kände dig.....	158
Till Min Soc.....	159
Till min ängel!.....	160
Tino	161
Tjugo saker om mig.....	162
Tre meningar från en man.....	164
Tro hopp och kärlek	165
Två personer.	166
Yo TallAce up here in this bitch again.	167
Vad händer i dag?	169
Vad Är Lycka?.....	170
Varför gråter du ?	171
Varje slut, är början på något nytt.	172
Vägar man tro på kärleken?	173
Vägen till Nereby	175
Vägen till något bättre.....	176
Vändpunkten.....	177
Värdefulla du... ..	178
Växa förändras och lyckas.....	180
While I breathe, I hope!	181
Ägd av staten.....	184
Ängeln	186
Om Statens institutionsstyrelse.....	188

AFROS KÄRLEK

- * Min kärlek är känslig men även osynlig.
- * Ett hav tar aldrig slut som kärlekens andetag även om hon tar kär och han tar lek.
- * Det är lätt att säga "jag älskar dig" men det är svårt att tala sanning

WWW.TA REDA PÅ DET.COM

Ankan med plankan

Det var en gång en liten anka som skulle banka på en annan anka och han gick till parken där de skulle banka på varandra. När han kom dit så tog han upp en plankan som han skulle banka i skallen på den andra ankan. Men när han var där så kom inte den andra ankan så han kunde inte banka på den andra ankan. Han väntade och väntade men han kom inte. Den ankan med plankan blev ledsen och gick där ifrån. Nästa dag så kom ankan med plankan på att om den andra ankan inte ville komma så kunde ju ankan med plankan komma hem till honom. Men hur skulle ankan med plankan veta vart den andra ankan bor? Han kunde ju bo vart som helst men ankan med plankan gav sig inte, han skulle ge sig av och leta överallt dag och natt. Han skulle bara hitta den andra ankan. Han åt en smörgås men leverpastej innan han skulle leta, och när han var klar med mackan så drack han en slurk med tandkräm och sen kissade han. Nu var han klar för att leta. Han gav sig ut i skogen men där fans ingen anka bara han själv. Han gick ut i parken för att bajsas och sen leta men det fanns ingen anka och inte heller någon toalett. Ankan med plankan blev sur men han fick hålla sig och fortsätta leta. Han letade i 4 timmar och nu blev han trött så han la sig på backen och vilade, när han vaknade så såg han en anka, han visste inte om det var den ankan som han skulle banka med en plankan.

- Är det du som skulle bli bankad med en plankan av mig?
sa ankan när han gick fram.
- Ja men jag kunde inte komma för att jag hade sjuka barn,
svarade den andra ankan.
- Har du barn? frågade ankan med plankan.
- Ja, svarade den andra ankan.

Då sa ankan med plankan att han struntade i hans barn och skulle banka med plankan på ankan ändå. Ankan utan plankan började springa och ankan med plankan sprang efter, ankan utan plankan sprang ner för en stor backe och den andra ankan med plankan sprang efter. Ankan utan plankan snubbade ner för en stor backe och började rulla ner för backen, ankan med plankan ramlade också ner för den stora backen, när dem två ankorna hade rullat i 14 minuter kom dem båda på att dem kunde flyga. Då började de flyga efter varandra. Medan de flög så spottade dem på varandra och skrek fula ord. Ankan med plankan blev jättearg och flög över den andra ankan och bajsade på ankan utan plankan rätt i nyllet. Nu kunde han inte se något så ankan utan plankan fick landa och ta bort bajset från huvudet, då kom den andra ankan och skulle slå den andra ankan med sin plankan, då såg ankan med plankan att han hade tappat sin plankan. Då kunde inte den planklöse ankan slå den andra ankan. Då sa han förlåt för att han hade bajsat ankan i nyllet och för att han jagade honom. Och han sa att det inte var någon mening att slå honom om han inte hade sin plankan. Då blev de kompisar och satt och bajsade tillsammans hemma hos ankan med barn och de bajsade väldigt mycket tillsammans och de hade skit kul när de bajsade.

Slut

//Tanna W

ATT ÄLSKA

- ÄLSKA ÄR ETT STARKT ORD
- ÄLSKA KAN MAN GÖRA ÖVERALLT
- NÄR MAN BLIR ÄLSKAD ELLER NÄR NÅGON ÄLSKAR DIG SÅ BLIR MAN GLAD MAN BLIR LYCKLIG OCH STARK
- DET SPELAR INGEN ROLL VEM MAN ÄLSKAR ELLER VEM SOM ÄLSKAR DIG DET SOM SPELAR NÅGON ROLL ÄR ATT MAN ÄLSKAR RÄTT
- OM DU INTE BLIR ÄLSKAD SÅ KÄNNER DU INGET DU TROR ATT INGEN ÄLSKAR DIG DU ÄR HELT SÄKER PÅ ATT ALLA HATAR DIG OCH VILL ATT DU SKA MÅ DÅLIGT HELA TIDEN MEN EGENTLIGEN SER MAN INTE VILKA SOM VERKLIGEN FÖRSÖKER ATT ÄLSKA DIG OCH KÄMPAR FÖR DIN SKULL TILLS MAN FÖRLORAR DEN PERSONEN
- DITT LIV BESTÅR AV ALLT SOM BETYDER NÅGOT AV ALLT SOM GÖR DIG NÅGOT OM MAN INTE ÄLSKAR NÅGOT SÅ BLIR DITT LIV ETT STORT SVART HÅL
- ALLA SOM BLIR ÄLSKADE ELLER SOM ÄLSKAR TA EN TITT PÅ ERT LIV NÄR NI MÅR SOM ALLRA DÅLIGAST OCH TÄNK PÅ ALLA SOM FINNS FÖR DIG OCH DET MÅSTE FINNAS NÅGON SOM ÄLSKAR DIG

MARIA

KOM I HÅG ATT ÄLSKA .

B.B.H 4 life

B.B.H 4 life. The king is B.iG!

Dennis

Big difference

What is the big difference between life and death,
Explain my tears and my caught up breath.
I'm just an empty shell, my thoughts are the only things left.
Living caged up alive or being free and dead
That's the questions running through my head
Everything I had is erased from my mind,
All I got is my lyrics
all that I've left behind
Can I get my words out can I get a record signed
I'm looking for an answer that I'll never find.
Is this a sign of rise or am I supposed to fall
I believe this is my one and only call
so that's why I'm singing out to y'all

We act so cold, we are so sick
The drugs we've sold, it's the devils trick
My family now see me as a complete stranger
and the rest consider me as the society's danger
So many people out the who's minds are fucked up
Still I'm the healthy one living locked up
ofcourse with me there's some stuffs that's wrong,
but still I'm open minded and also so strong
So why don't you just let me free
I was a young buck who wanted to be a G
But the hell it is I never thought it would be
So that was a nightmare and this is the end
so remember do not act and don't pretend
Life is valuable and this time is not well spend
I needed the same as everyone a hell of a good friend

I wanna go down and flow in a studio of my own
express my feelings and be left alone
go to the top and become the only known
you know drugs will turn your heart of gold into
hard cold stone
So all you misguided boys, You better recognize my voice
so change your lives while you still have a choice
Because living like animals being played like toys
aren't something that we enjoys
So grab the wheel and change the course
We stand for our rights so let's make some noise
And if we get pushed off just get back on that horse
I know Mary jane is your wife but it's time for a divorce.

Av: Klicken

Crystal crime

Jag har alltid haft något emot polisen. Jag började säga saker till de, hata dem och tack vare det så började också allt annat gå dåligt för mig. Jag började bli kaxigare, började få dåligt umgänge och började att få en kriminellt bakgrund. Jag tyckte inte alls om det livet som jag började få men jag var för stolt för att sluta med det, så jag gjorde saker som jag gjorde och efter varje kväll så bad jag om förlåtelse till Gud. Jag kunde i alla fall inte sluta så det började bli värre och värre. Till slut så började jag använda mig av vapen när jag tex gjorde butiksrån..... jag undrade hela tiden när allt skulle ta slut, men fick aldrig svaret. Det jag inte förstod var varför fick man så mycket respekt när det enda man gjorde var att fukka sitt eget liv!?!? Till slut så åkte jag fast och hamnade på ett ungdomshem. De första månaderna hade jag jävligt mycket ångest, grät hela tiden, bad om att få friheten igen och lovade mig själv att aldrig fortsätta med någon mer skit. Jag var ensam och ingen trodde mig. Jag började visa att jag kunde sköta mig, men jag fick fortfarande dåliga besked så jag kunde inte hålla mig så jag började flippa på avdelningen. Efter 4 månader flyttade jag till ett låsbar avdelning. Där började det gå bättre för mig. Till slut fick jag börja med mina permissioner. Jag var så glad så jag började sköta mig strålande bra. Till slut så började socialen lita på mig, så de lovade mig om jag skötte mig några månader till så skulle jag få flytta till ett mer öppnare ställe närmare hem och efter det få flytta hem. Jag skötte mig precis som jag blivit tillsagd att göra, och nu är jag här och ska få flytta om en månad. Men jag tänker fortfarande hur kunde allt fuckas upp när man bara började hata polisen när de inte ens har gjort mig något ont !?!?..... 08 !!!!!!!!

//södertälje

Den som jag är.

Jag har rätt att få vara just
den som jag är.
Med allt jag har upplevt och det
tankar jag bär.

Jag har rätt att få trivas och
bli vänligt bemött,
och få vila om jag blir för trött.

Jag har rätt att få höras,
så sätt dig ibland
bredvid mig och lyssna och
och håll i min hand.
Utan bråk, utan skrik vill jag
tala med dig
om det som är allvar för mig.

Jag vill få skratta när jag
känner mig glad. Men ibland
vara ensam bakom min fasad
och ingen får håna eller reta
mig för hur jag ser ut eller
det som jag gör.

Alla är speciella, alla har nånting
bra. Vi är värdefulla, hela
livet, var da.
Och ingen får ta det ifrån mig
nån' gång genom hot, genom
slag och tvång.

Jag har rätt att få vara just den som jag är.
Med allt jag har upplevt och de
tankar jag bär.
Och får jag följa de vägar
som jag helst vill gå,
finns det drömmar som
jag kommer nå!

Peréz

Drogskulden

Han grabbade tag i mig när jag försökte smita. Han tog mig i armen och skrek om du försöker dra så kan du se dig i stjärnorna om att ens komma härifrån. Jag fick fram dem nedrans tårarna. Jag grät och han skrek ännu en gång jag slår sönder dig om du inte slutar att gråta. Det fick mig bara att gråta mera. Han kastade ner mig på bänken igen och jag satt och huttra av kyla och gråt. Dem tre stod och övervägde om vilket sätt dem skulle skada mig på. Det var ju bara 2 g som saknades och dem trodde att jag snott det. Den ena sa vi slår henne, den andra sa nej vi slår sönder henne, och den tredje sa att vi skjuter henne i benet. Men det gjorde mig så rädd att jag kände tårarna falla igen. Sedan sa en av dem vi säljer henne, eller låter tjejkarna ta hand om det?! Tillslut kom dem på iden att jag skulle bli såld. Dem hade tagit min sko och gått iväg med den men det var tiden inne och jag och alla fyra snubbarna gick för att leta efter en kund till mig. När vi närmar oss ett gäng av äldre män stannar den ena upp. Han går fram till en av dem yngre männen och han tittar på mig. Sedan efter ett kort snack kommer han fram till mig. Han säger 300 får du om du ligger med honom. Det är då jag bryter ihop, jag börjar stört böla och killen ser detta. Han frågar om han kan få ta mig åt sidan och först så säger den ena av dem att nej det får du inte, men sen ger dem med sig. Jag och den unga mannen står där och tittar på varandra. Tillslut går han rakt på sak och frågar varför jag gråter, allt jag kunde säga var att jag inte ville bli såld. Så killen förstår och han tackar nej till erbjudandet. Den av dem killarna som utsatte mig för detta blir rasande. Han säger jag är skyldig honom 10000 spänn och jag börjar gråta mera. Jag fick ringa min morsa, min farsa och alla andra som kunde hjälpa mig att komma därifrån. Men jag fick bara säga att jag

hade en drogskuld på 10000 kronor. Men det var ingen som insåg allvaret mer än min mamma. Hon ringde flera gånger men jag grät, och dem sa att jag skulle lägga på så fort jag började gråta. Dem sa även att jag inte fick kontakta polisen. Men morsan hade ringt aina och jag svara då dem ringde och jag la på direkt. Sen fick jag tag i honom, en gammal vän, jag sa att jag var i knipa, och hade en hög drogskuld på mig... han sa att han inte kunde hjälpa mig men att han kunde få mig därifrån. Så vi bestämde vart vi skulle mötas, och jag sa till männen att jag skulle få para av min kompis. Så dem bad dig följa med. Under hela tiden allt höll på så satt du bara där, du lyfte inte ens blicken. Men jag såg igenom dina solglasögon. Du var rädd, du var en liten skit som inte vågade stå upp för din kompis. På vägen mot garaget i centrum sa jag varför du inte hjälpte mig? Du svarade att du inte visste vad du skulle göra, där ett till tecken på att du var rädd. Vi stod och väntade i garaget och jag bad dig gå upp till centrum. Jag tror du förstod att jag skulle tagga, så du gjorde som jag sa, och en liten stund senare kom min räddning. Och han tog mig bort från det hemska som varit. Men tro inte att jag glömt vad som hänt... detta kommer ligga som ett sår på mig, men ey, sår läker va?

Mix

Drömmarna blåser

Ja här sitter man på Folåsa behandlingshem vilket man har gjort i ett år och två månader jippi (not) . Ja ni som läser detta hej hej på er☺ Just nu är klockan 12:35 och det är 29/2 2012 och jag har "engelska" Min engelska lärare frågade om jag ville skriva ett bidrag till den här boken visst sa jag. Jag slipper engelskan hihi där kom jag lindrigt undan. Ja ne om man skulle ta och beskriva palatset Folåsa.. det är inte så hemskt som man kan tro bortsett från alla kassa regler. Det finns tre avdelningar två för killar en för tjejer. En avdelning är helt låst som kallas röda och den andra avdelningen är låsbar. Sen har vi ju då villan där jag bor det är en låsbar avdelning. Jag kan inte förneka att Folåsa har hjälpt mig för det har dom verkli-gen. Men om man tar bort det så har jag träffat underbara människor har fått många fina vänner och träffat en helt fantastisk människa som gör dom mörkaste dagarna ljusa. Ja vad mer ska man säga... Alla har vi drömmar och livet är ett äventyr men man måste bara våga öppna dörren och våga va med om dom. Stor kärlek till Anna Sissa Nea ni är underbara personer och jag kommer kämpa för kung och fosterland att vi ska fortsätta ha kontakt jag älskar er brudar. Ni är mina bröder. LÄNGE LEVEVATOS LOCKOS !! I

Lev ditt eget liv och gör vad du vill skit i andra som bara säger till att du gör fel. Lyd mina regler så kommer det att ordna sig .

1. Skit i folk som inte gillar dig.
2. Du kan säga jag är iallafall mig själv!

Jag har aldrig glömt vem jag var jag har bara låtit det sova.
Kanske hade jag inget val bara viljan att FINNAS KVAR!
Kärlek till min familj<3

/Anonym

Du.

Du gav mig luft
Du gav mig värme
Du gav mig kärlek
Du var mitt allt
Det var du och jag varje dag
Vad gjorde jag för fel?
Jag älskade ju dig!?!
Vart tog kärleken vägen?
Jag ångrar inte en sekund med dig hjärtat.
Du gav mig hopp om livet du gjorde
livet lättare du fanns intill mig när jag behövde dig
Det var ju bara du och jag men börjar inte att slutet är här...

Maria O

Efter regn kommer solsken

När jag var liten bodde jag och mina fyra syskon och föräldrar i Ale kommun. Ett litet område utanför Göteborg.

Vi var en bra familj, som alla andra ungefär. Vi hade vår sommarstuga som vi åkte till ute i Göteborgs skärgård.

Vi slutade åka dit när jag fyllde fem år, för att mamma och pappa bråkade mycket och precis hade skiljt sig. Mina två äldre syskon flyttade med farsan och jag och min lillebror stannade hos morsan.

Det funkade helt okej. Ett tag. Jag märkte hur mamma låg mer och mer på soffan, trött och avstängd. Hon hade precis träffat en ny kille. Han flyttade hem till oss.

Jag märkte att morsan blev konstigare och konstigare. En kväll när jag inte kunde sova gick jag ner till vardagsrummet. Där såg jag morsan och hennes kille sitta med något vitt konstigt pulver på bordet. Morsans kille såg mig, så han reste sig och drog med mig upp på rummet. Han slängde in mig i väggen och sparka mig i magen. Jag låg kvar där på golvet hela natten och vågade inte röra mig. Morsan hade inte märkt något.

Efter den natten började det bli värre. Jag minns en gång när jag skulle gå ner för trappan hemma. Då sparka han till mig i ryggen så jag föll ner. Så höll det på länge. Sista gången jag såg honom var på parkeringen utanför vårt hus. När några släktingar till mig kom dit och sparkade skiten ur honom, för de hade hört att han gav morsan droger.

Efter det kom han inte hem till oss mer. Ett tag efter det la morsan in sig och har varit drogfri i tretton år nu. Hon hittade en ny kille som är riktigt bra. Hon fick aldrig veta vad han gjorde mot mig. Inte velat berätta.

Det följer med mig varje dag. Mamma, du är den starkaste person jag vet som klarar av allt detta. Plus att jag har mina problem som du får leva med nu.

Jag fick höra av min moster att han killen fortfarande lever och var han finns. Vet inte riktigt om jag ville ha den informationen. Nu känner jag bara för att åka dit och slå ihjäl honom.

Jag har förlovat mig och har fått en dotter. Så vill lägga ner allt nu. Jag tänker kämpa vidare varje dag. Jag kämpar för min mamma, min flickvän och min dotter. Jag älskar er av hela mitt hjärta!

Jag har en kamp varje sekund att utstå. Jag har försökt fly hela livet med droger. När drogerna inte dämpade tillräckligt försökte jag ta mitt liv. Jag klarade mig så något ville inte att jag skulle dö.

Vill inte ha det längre. Vill inte svika mig själv och alla andra mer. Ska göra klart min behandling, sen ska jag börja leva!

Med denna text vill jag prata av mig, och att andra ungdomar som jag själv ska våga berätta. För det händer men det är inte ditt fel! Skyllt på mig själv länge att det var något fel på mig. Men så är det inte! Du är värdefull! Låt andra människor hjälpa dig. De vill dig väl. Tack för mig!

Hovmästarn.

En bit av min själ

Telefonen plingar till, det är han igen. Denna gången erbjuder han mig ett högre pris, 2000. Jag vill inte men jag måste, pengarna har tagit slut sen sist. Jag känner mig illamående med tanken på att ha honom inuti mig igen. Jag tackar ja, bestämmer plats och tid. Medans jag svarar på smset sätter jag på duschen och klär av mig. Måste skrubba kroppen hårt, skrubba bort dess äcklighet dess minnen. Hur kunde jag förnedra mig själv på detta sätt? Jag sätter på mig lätta kläder så att det går fortare att dra av dom och kladdar på en massa smink. Jag tar fram vodkaflaskan dricker några klunkar medans jag öppnar pillerbruken och häver ut de sista tablettorna i handen. Måste ta starkare piller än sist för att öka effekten av att inte känna. Detta blir sista gången, men "sista" förvandlas med ett hopp med tiden, ett hopp att det snart är just den sista gången. Jag tar ett par klunkar till av vodkan innan jag låser ytterdörren. Jag går mot okq8 och ser hans bil parkerad på sidan. Magen vände sig in och ut och jag önskade att jag bara kunde slippa detta. Han kliver ur bilen och kollar sig om innan han går fram till mig och hälsar. Dags att kliva in i min roll som en villig hora som man kan göra vad man vill med för en tusen lapp . Han såg äldre ut än vad jag minns, han måste vara minst 48. Han står där med ett brett leende, beredd på att plocka ytligare en bit av min själ. Jag kliver in i bilen, vi kör mot skogen så ingen kan se oss. Direkt när vi stannat böjer han sig över mig och börjar hålla på med mig, jag spelar med. Mina tankar for åt alla olika håll medans han utnyttja min kropp. Men den ända tanken som kändes tröstande var tanken på de smutsiga pengarna. Efter en timme ser jag bilen kör iväg och jag går hem med de vidriga pengarna i min hand. Sperman rinner ur mig och jag känner mig så äcklig. Jag böjde mig fram och spydde och tänkte "äntligen över men är jag fri?"

Av Merita

En dag på Nereby

Vi börjar 8.10 och slutar 14.50 sen spelar vi tills vi ska äta (kl16.00). Vi brukar spela fifa 12 eller NHL 12. Vid halv 5 ska vi in på timmen och göra läxan. Vid halv 6 kommer vi ut och kanske går till ner till gympasalen och spelar fotboll tills vi ska sova och väntar på att det ska bli fredag så att vi får komma hem.

/anonym

En del av mitt liv

Livet var fan perfekt när man var liten. Inga problem, inga bråk. Jag bodde med både mamma, pappa, mina syskon och min hund. När pappa lämna oss blev allt bara fktup...

Allt gick åt helvete, men vi försökte leva vidare och tillslut kom vi över det. Men vi hade knappt någon kontakt med pappa alls. Hans nya fru var helt rubbad. Jag hatar henne så jävla mycket, så ibland vill jag bara åka dit och berätta för henne hur värdelös hon är. Men som att det skulle hjälpa...

Men tillslut växte jag väl och var uppe i tonåren. År 2009 förlorade jag en vän. Det var det värsta som hänt tyckte jag. Men livet gick vidare efter det också. Ungefär tills hösten 2010.

Mamma hade blivit sjuk. Hon hade fått cancer. Det var så jävla svårt, men jag är glad att vi hade våran styvpappa Tomas med i bilden, annars vet jag inte om vi klarat av det.

Tiden fortsatte att gå, och mamma blev bara sämre och sämre. Jag var mest hos min dåvarande pojkvän. Och all ilska och ångest och vrede tog jag ut på honom. HELA tiden. Men han stannade kvar.

En morgon fick jag ett samtal av min morbror. Han sa att det är dags nu. Jag hittade inga ord, jag kastade på mig kläderna och gick ut och väntade på honom. När vi kom in på sjukhuset låg hon bara där, hon hyperventilerade och skakade. Hon kämpade för livet, hon hade så ont! När klockan var 10 tog hon sitt sista andetag. Jag höll henne i handen. Det kändes som det värsta som hänt, men samtidigt som en befrielse för henne. Jag tänker på henne varje dag. Saknaden är så enormt stor.

Socialen hade lagt sig i det hela. De tyckte att jag behövde bo på ett behandlingshem, för att jag genomgår ett fucking sorgearbete. De satte mig på ett hem i Skövde. En öppen avdelning. Men va fan, jag behövde inte detta! Det gick knappt en vecka, så fick jag ett sms där det stod: förlåt, men jag kan inte vara med dig längre.

Jag fick panik, HAN DUMPA MIG PÅ SMS. Vad fan skulle jag göra? Jag stack från Skövde. Jag hamnade jag på psyk i Falköping. Där var jag i några dagar sen fick jag åka till Karlstad. Jag var så j*a glad att jag äntligen fick komma hem till Värmland! Jag fick vara där några dagar, sen fick jag komma hem till min moster, där även min lillasyster bor. Jag var där ett tag, sen blev mina andra syskon förbjudna att träffa min lillasyster. Jag var så förbannad, jag berättade exakt vad jag tyckte om det. Då blev jag utkastad därifrån. Och plötsligt var jag 17 år och hemlös.

Jag var i vårt gamla hus, för vart annars skulle jag ta vägen? Som tur var har jag världens bästa syskon. De tog hand om mig och stannade där med mig. Sen fick jag följa med min syster dit hon bor. Det var nog det bästa som hänt mig på minst ett halvår. Jag mådde jättebra där. De brydde sig verkligen.

Äntligen mådde jag bra. Men bara därför var soc tvungna att ställa till det. Jag var med min syster på skolan när snuten kom och hämtade mig. Jag hade inget val, jag var tvingad att åka med. Nu sitter jag här på Vemyra och jag vill bara hem. Men jag har lärt mig att om man vill leva ett normalt liv ska man fan inte ha med soc att göra. De bara fuckar upp allt. Men så är läget, så nu vet ni lite om mig och jag hoppas det går bra för er!

Vill även säga att jag är glad att jag har er: S, A, I, T, och världens bästa vän S. Jag älskar er, hade inte klarat mig genom detta utan er. Ni är bäst!

Mamma jag saknar dig och tänker på dig jämt. Hoppas du har det bra. Kunde inte fått en bättre mamma <3

//Daniela Cyberlink Callh

En glimt av Kosovo

(Ett reportage)

Jag vaknar upp av att tuppen gal, sju på morgonen. Här ute i byarna i Kosovo har nästan alla tuppar och hönor. Jag känner hur röken smyger sig in här i rummet på övervåningen, röken kommer från vedspisen på bottenvåningen.

Med hungern i magen bestämmer jag mig för att gå till affären och köpa frukost.

Jag går till affären på den långa skitiga lervägen. Och solen lyser starkt framifrån så jag blir tvungen att kisa mig fram. Plötsligt ser jag en överkörd hund, som har legat där minst ett par veckor, pälsen är nästan helt svart och skitig från traktorer och bilar som har kört över den flera gånger om. Hunden bara ligger där som om den vore en avsågad gren.

Framme vid den vita byggnaden ser jag den röda skylten där det står "Vushtri Shitore" som ligger tätt till motorvägen, där bilarna far hur dom vill. Och inga hastighetsskyltar är uppsatta.

Den åldriga mannen i kassan ser trött ut.

- Aa allodhe? säger jag till honom.

- Kapak kapak, mire se vini! säger han vilket betyder "lite lite, välkommen"

Det är stor skillnad på affärerna. Hemma i Sverige är allt prydligt och det flesta varorna är inplastade och står snyggt upppackade på en hylla. Men här, så ser det ute lite som en marknad fast inomhus. Frukterna, grönsakerna, råvarorna och köttet m.m. ligger på golvet i olika kartonger. Och det ser ut lite som en hinderbana. Man blir så hungrig när man är här

inne, för allt luktar så färskt och gott. Och kryddorna som står på ett bord i ett hörn ger så stark lukt.

Jag plockar fram sedelbunten ur fickan och betalar, jag får det jag köpte packat och klart i en plastpåse från en personal. I Vushtri Shitore så finns det en personal vid kassan som packar kundernas varor i en plastpåse som en vänlig handling. Med matpåsen i handen går jag ut ur affären.

Jag bestämmer mig för att ta en promenad runt stan och byarna, det finns så mycket intressant att se. På väg till stan ser jag massor av sönderbrända hus, och en massa skotthål i väggarna. Jag själv tycker att det ser förjävligt ut. Staten har inte haft råd att renovera eller ta bort de förstörda husen efter kriget (1999 – 2002). Men det är många turister som är här nu, de vill se all röra efter kriget, självklart ser det intressant ut för turister. Men för folket som bor där ger det bara dåliga minnen.

Bilvägarna är slitna och inga trottoarer finns.

Efter en halvtimmes vandring närmar jag mig byarna. Allt ser så enkelt ut. Det finns bara en asfaltsväg genom hela byn fast att den är hur stor som helst. Men massor av nedtrampade gräsgångar finns det. Och här i byarna finns det olika områden. Man har delat upp det så varsin släkt har sin. Och en liten kiosk finns i varje område, där de säljer sallad, frukter, bröd, matolja och cigaretter. Det är så mysigt här.

Jag går på samma skitiga väg hem, jag känner hur skorna bli allt tyngre av all lera som fastnat under skorna. Den döda hunden ligger kvar och jag ser att en traktor kör över den. Jag tycker synd om den, att den bara ligger där och ingen bryr sig om den. I Kosovo har man inte samma respekt mot djur som i Sverige. Gatuhundarna här har inget värde, och det är tragiskt.

Jag tar tag i hundens ben och drar bort den från vägen. Då hör jag en släkting ropa att jag ska låta den vara ifred. Men jag säger att att inte ska bry sig, men då säger han att jag blir smutsig och kan bli smittad, men jag bryr mig inte. Jag fortsätter vandra hem med solen i nacken, och känner mig på bra humör nu när jag gjort en god gärning.

G.R

Ensam är stark

Hjärtat bultar, svetten droppar ner från kinden och rösten är krasig.

Matchen är snart över och vi ligger under med ett mål mot två, och tränaren skriker att vi måste kämpa hårdare. Det är tre minuter kvar av matchen, spänningen stiger och publiken är vild. Vi kan inte förlora nu, vi har publiken med oss. Men så kommer det, de gör sitt tredje mål och publiken tystnar. Precis innan avspark så lämnar jag planen och går ut ur arenan. Raka vägen hem.

– Nilsson!, vart fan ska du?!, ropar tränaren

Josef greppar tag i min arm och frågar vart jag ska. Josef är lagkaptenen i laget och sätter vänskapen i laget före allt annat.

– Vart ska du egentligen, matchen är ju inte slut?

– Vi förlorar, det är uppenbart. Det vet både du och jag.

– Man kan inte alltid vinna, så är det bara. Kom nu för fan!

– Det är inte den förlusten jag snackar om, säger jag. Det är en psykisk förlust för mig.

Jag sliter mig loss och går raskt genom arenatunneln. Jag sneglar bakåt och ser att Josef springer mot planen igen.

Matchen är igång, men jag ser den inte då jag är utanför arenan.

Jag vandrar hemmåt och det börjar regna. Det känns som att hela världen är emot mig just nu. När jag väl kommit hem så är det ingen hemma, det är knäpp tyst. Det droppar vatten från mitt hår som sedan slår emot golvet. Det är en läcka i taket också, som det droppar vatten från varannan sekund.

– Hallå, är det någon hemma?, ropar jag

Inget svar. Det var som att gå in i en glasbox, man hördes inte.

Det enda som hördes var vattendropparna som från taket sakta föll ner mot golvet.

Jag satte mig och kollade på TV, det var The Simpsons på TV. Som alltid varit mitt favoritprogram, men som inte är lika kul längre. Jag har ingen aning om varför, men ingenting känns rätt längre. Plötsligt ringde på dörren.

Jag tittade ut genom kikhålet och såg att det var hela mitt lag inklusive tränaren.

Jag öppnade dörren och alla i laget steg in utan tillåtelse.

– Nilsson, sa tränaren. Du har varit väldigt generös de senaste veckorna. Men du har inte spelat lika bra som förrut, är det något som har hänt?

– Faktum är att jag är sjuk Daloz, sa jag. Jag har faktiskt en svår sjukdom som inte går att bota.

Men jag vill ändå spela fotboll för att jag älskar det, men det känns inte lika spännande längre när jag vet att...

– Vet vadå?, frågade Josef.

– Jag har cancer, sa jag och sprang ut ur huset.

– Nilsson, vänta!, ropade tränaren oc sprang efter.

Jag sprang så fort att det kändes som om något flödade genom min kropp. Jag har blivit starkare. Min mentala styrka är nu mycket starkare än den var förr.

Tränaren är borta nu. Jag lägger mig i gräset och får den varma känslan i min kropp.

Jag tänker mig djupt in i mina tankar, ingen är omkring mig. Ingen är i närheten.

Jag är ensam. Jag är stark. Jag är Kim.

Av: Kim

Ett liv på institutioner!

Jag har suttit inlåst för många dagar i mitt liv. Tiden har varit seg men 3 år har ändå gått ganska snabbt om jag tänker efter.

Men ibland känner jag en stor hopplöshet när jag försöker tänka framåt i tiden. Men ännu har jag ej gett upp hoppet!

Ett tag och nästan hela tiden känns det att ungdomshemmen är mitt hem på något konstigt sätt. Det skrämmer mig mer och mer desto närmare jag kommer fram till min frigivning, men en sak är jag säker på Jag är verkligen trött på detta levnads-sätt. Så man kan typ säga att detta är livets hårda skola för ungdomar som inte har haft en lätt uppväxt m.m.

Men genom tiden så har jag mognat till på många sätt och ställen. Jag känner att jag har mognat och förändrats och att jag inte alls är den person som jag en gång har varit när vi pratar om bekymmer och problem och-nu-vad-det-allt-heter-för något.

Chris 424

I år går snabbt

Dagen började som alla andra, meckade en fet. Skulle möta min vän från Norge och vi skulle fira att jag hade blivit släppt från behandlingshem. Det första vi började med var att mecka en fet, sen började vi softa riktigt mycket. Hon fick ett samtal av en vän som vi skulle träffa som var på andra sidan stan. Vi kollade bussarna men ingen åkte dit så vi började gå dit. När vi kom fram så såg jag en riktigt fin tjej. Tänkte skit, hur hamnade jag här. Så vi meckade en spliff och tände och njöt. Vi började gå lite sen fick tjejen "psykos" Blev rädd men allt ordnade sig. Sen började jag umgås med henne varje dag och ta det lugnt. Började gilla henne och vi började umgås mer och mer. Vi hade alltid roligt tillsammans. Det slutade med att jag verkligen var fast för denna person, skulle kunna göra allt. Låter kanske dumt men kärlek i min värld fanns inte innan jag började umgås med henne. Hon var den personen jag gillade. Från allt bra så blev det dåligt när hon åkte in och jag visste inte vart jag skulle eller vad jag skulle göra. Jag vaknade upp på min födelsedag av att jag satt i en bil på väg till ett behandlingshem. Jag hoppas att tjejen mår bra och allt går bra för henne.

Fortsätt gå

Fortsätt le

Fortsätt lev som du vill

Peace

Argentino

Flickan som valde fel väg i livet.

Första gången flickan blev placerad var hon bara 13år. Alla runt omkring henne trodde att hon gick i skolan och skötte sig. Men det dom inte visste var att hon hamnade bland andra ungdomar som var drogmissbrukare och alkoholmissbrukare. Hennes familj var från Thailand och hennes familj skämdes över sin dotter som aldrig hjälpte till hemma som hennes vänners barn.

Från då flickan var 8år gammal så misshandlade hennes mamma henne i hemmet. Flickan visste inte varför mamman slog henne.

2år senare så började flickan umgås i gäng och festade mycket, då var hon bara 10år. Hon missbrukade mer och mer, hon kom hem sena nätter. Nästan varje natt hon kom hem så blev hon slagen. Vad hon än gjorde så var det fel i hennes mamas ögon. Så vissa nätter kom hon inte alls hem, sov hos kompisar och vänner istället.

Hennes drogmissbruk tog fart och festandet blev mer och mer. Hon började skolka redan i 5:an och i 6:an så blev det uppehåll med droger, men alkoholmissbruket blev mer. Hon drack dagligen.

Bara några månader senare så placerades hon för första gången. Hon rymde flera gånger därifrån. Sen flyttades hon från hem till hem. Vissa nätter så började hon tänka tillbaka, vad fan hon hade ställt till med. Nu var hon långt ifrån hennes hemstad.

Nu är hon placerad på sitt 9:e placering. Det har gått 3 år sen första gången, men hon har lärt sig mycket under tiden som gått. Missbruket har blivit värre med tiden, men ingen vet riktigt om det.

Hon har blivit sexuelltutnyttjad som liten och våldtagen som 15 åring. Det finns inte rättvisa i världen, det är en sak som är säkert. Han som våldtog hennes går fri medans hon flyttas från plats till plats.

Hon har varit med om mycket och har ännu mycket kvar och ge.

Det flickan är jag!..... Flickan som är less på allt!

"Lilla Sofia"

FML!

Hej, jag är en Malmötjej på 15 bast.

En dag så var jag med kompisar, när mamma ringde och sa att jag skulle komma hem. Men jag ville inte just då, så jag sa att jag kommer om en stund. Då svara mamma att då låser de dörren och då kände inte jag mig välkommen hem. Jag gick aldrig hem, utan följde med min kompis Maria hem istället. Jag gick inte hem på en vecka.

En dag när jag var i skolan kom socialen och sa att jag skulle flytta till en jourfamilj. Det ville jag inte, men jag åkte med dit ändå. Jag bodde där först en vecka, men jag ville bo hos min faster. Det fick jag först inte så jag hotade att ta livet om jag inte fick flytta till henne då. De tog upp det och till sist fick jag flytta ditt. Jag bodde där i två månader och jag trivdes jättebra där, men sista veckan gick inte så bra. Jag rymde och sådana saker och ljög jättemycket. Jag och min faster började bråka och då tog socialen mig och sa att jag skulle tillbaka till jourfamiljen igen. Det ville inte jag, så de fick ta in en polispatrull. De körde mig till jourfamiljen och jag bodde där i två månader. Efter några veckor flyttade en annan tjej in där också och det blev lite roligare, men efter ett tag började vi hålla på med saker. Vi rymde och sket i skolan, som jag tyvärr ångrar. Jag började bråka mer och fick massa skit hos polisen. Efter som jag rymde så mycket fick jag inte bo kvar där och socialen sa att jag skulle in på något SiS-hem. Det ville jag inte. De körde mig till BUP-akuten i Malmö. Men jag rymde därifrån och ringde min kille, som kom. När vi var på Mobilia kom polisen och hämtade mig för jag skulle tillbaka till jourfamiljen igen. När polisen hade stängt dörren stack jag ut igen, men de

hann ta mig. Då bad min mormor att de skulle köra oss till BUP. De körde oss dit, vi fick vänta länge på BUP. Då rymde jag igen. Jag fick sova hela helgen hos min kille. På lördagen ringde de hans mamma och sa att de skulle hämta mig. Jag blev körd till Slussen, ett behandlingshem i Trollhättan. Där blev jag i fem dagar. Sen flyttade jag till Ljungbackens behandlingshem Villan i Uddevalla.

Jag har bott här c:a två månader och sen vet jag inte vart jag ska. Men nu har allt förändrats och jag mår bra, för min kille är den bäste jag har träffat. Hade inte jag haft honom nu så hade inte jag klarat detta. Jag hade tagit mitt jävla liv! Men jag är väldigt lycklig att jag har en sådan underbar släkt som vill mig väl och stöttar mig. De ska ha ett stort TACK! Jag älskar er mest av allt i livet! Speciellt min mamma, pappa, syster och min underbare kille, som har gjort så mycket för mig! <3

Felicia

Friheten är inte alltid lätt

Friheten är inte alltid lätt den kan vara svår.

När man har problem.

Så kanske man behöver hjälp.

Om man har kommit i fel område kanske problem in skolan
kanske familjen.

Eller så är det kompisar ha fel kompisar som håller på med
skiten så man kanske också börjar.

Så kanske det är bra men ungdomshem som hjälper en men
det är så klart att man inte vill sitta inne.

Det är inget som man brukar välja själv, men det är bra vissa
har nytta av det vissa har inte nytta av det. Det är olika det är
inte säkert att alla får hjälp på ungdomshem, det kanske inte är
någon förbättring när du kommer ut i gen. Men då har du
provat i alla fall.

Av Dafina

Frågor utan svar

Jag går med tunga steg genom den mörkklagda staden. Får efter lite kämpade äntligen upp mitt sönderkrossade ciggpaket ur byxfickan och lyckas efter en stund av intensivt letande hitta holken jag rullat och lagt undan idag på morgonen. Jag sätter den i mungipan, tänder den och drar långsamt in ett djupt bloss. Jag håller den tjocka röken instängd i mig så länge mina lungor tillåter. Jag blundar och njuter av varje sekund. Jag känner genast hur jag mår något bättre, trots alla tragedier som den långa kvällen har bjudit på. Jag trycker bort alla tankarna som legat och gnagt i huvudet de senaste timmarna, precis som jag alltid gör, precis som jag alltid gjort. Men irriterande nog återvänder de ett tag senare igen, som ett stim med myggor som aldrig ger sig hur mycket man än smäller bort dom. Jag går förbi en genväg som jag brukar ta fast endast på dagtid då solen fortfarande står högt på himlen, jag stannar och kollar in i den mörka gränden. Utan att fundera en längre stund börjar mina fötter att leda mig in i det okända mörkret. Jag känner efter om jag känner någon rädsla men jag kan inte hitta någon känsla alls, ibland skrämmer det mig. Hur jag slutat att känna något för allt runt omkring mig och de få gånger jag faktiskt känner något begraver jag dessa känslor lika snabbt. Jag vet själv inte varför. Ibland tror jag att det är på grund av drogerna och ibland tror jag bara att jag helt enkelt blev trött på att behöva känna saker hela tiden, speciellt känslorna av svek, besvikelse, ångest, ilska och ånger. Nu börjar jag skymta ljuset i grändens slut. Då hör jag hur det plaskar till under mig, jag stannar och kollar ner, jag står i en djup pöl med vatten. Jag suckar djupt samtidigt som jag känner hur det iskalla vattnet snabbt tränger in genom det tunna tyget på mina röda converse. Jag tar några sista snabbt bloss av

holken och slänger sedan ner den i vattenpölen och går ut på gatan. Staden är ikväll ovanligt lugn, jag ser mig omkring efter något sorts tecken på civilisation. Då ser jag en kvinna som står lutad mot en lyktstolpe med en cigg i handen. Jag skulle gissa på att kvinnan är runt 35 år, hon är iklädd röda stövlar med hög klack, söndriga nät strumpbyxor, en svart kjol samt en svart hyfsat sliten skinnjacka. Hennes läppar är målade med ett tjockt lager blodrött läppstift och runt ögonen är hon kolsvart. Sedan ser jag hur en man med hatt och en svart lång rock går emot henne, han vinglar tydligt och det är inte svårt att se att han är onykter. Jag ser inte mycket av mannens utseende på grund av hatten kragen på rocken men jag tror att jag skymtade svarta bågar under den långt nerdragna hatten. Mannen har i alla fall en cigarr i munnen. Han går med så raska och bestämda steg han kan i sitt tillstånd mot kvinnan. Jag ser hur de börjar prata och förhandla med varandra. Mannen gör överdrivna gester med armarna och kvinnan himlar med ögonen. Mannen stoppar till slut ner sin ena hand i en ficka i sin rock och tar upp en ganska tjock bunt sedlar. Kvinnan tar emot bunten och räknar dem noggrant. Sedan kollar hon upp och ser mycket nöjd ut, hon ger mannen en gest med huvudet och de går sedan sida vid sida nedför gatan. Mannen försöker ta kvinnans hand men hon drar sig bestämt undan. Jag står och tittar efter dom ett bra tag och funderar. Skulle jag gissa så var kvinnan en ensamstående tvåbarns mamma, som ville inget hellre i världen än att hennes barn skulle få en utbildning, hela kläder att ta på sig samt mat på bordet. Hon känner ingen ångest på grund av sitt arbete, i alla fall inte så länge hon kan ge sina älskade barn en bra uppväxt. Och mannen, han förlorade sin fru för många år sedan i cancer, de fick aldrig några barn. Efter hans frus hemska och plötsliga död begravde han sig i sitt jobb och en oändlig massa alkohol. Allt han vill är att för några sekunder glömma hur patetiskt hans liv

egentligen är även om det innebär något så hemskt som att köpa sex. Jag står tyst och bara funderar... tills jag kommer fram till frågan, vem utnyttjar egentligen vem...? Sedan fortsätter jag nedför gatan, in i den okända natten.

Jacqueline 2012-01-03

Från Botten Till Toppen.

Jag har kämpat mot tårar och kämpat mot hat, försökt stå på egna ben och ta allt i egna händer men alltid så är det turen som vänder. I ett litet rum med pansarglas och fönster utan öppning sitter jag i.. Efter andra veckan på denna anstalt så går min bror bort. Som även var min bästavän och det närmaste till hjärtat. -R.I.P- Jag försöker göra allt för att orka men känner bara att jag faller. Psykologer, socialen och personal det är inte så jag vill leva mitt liv.

Att vara paragraf12 stämplad å ha minnen av polis och sociala myndigheter är ingenting jag vill ha. Men jag ger mig inte jag ska ställa mig upp och stå stadigt på egna ben och ta mig dit jag vill så fort jag är redo. Och ni som säger att ni vet hur de känns och att ni förstår det gör ni inte! För ni vänder ju på allt man säger. Ni har inte känt på samma rädsla och samma smärta.

Men med min mamma vid min sida så står jag kvar och kämpar, ett stort tack till min bästavän Eva, vännen Carah, min mamma, låssaspappa "timmie" syster och bror, för att ni har stått där och aldrig lämnat mig. För att ni hjälpt mig ta mina stora steg tillbaka ut i världen och till alla er som sitter paragraf12 stämplade: Ge inte upp, hitta er inre styrka och använd er av den. Skit i folk som trycker ner er , bara visa att ni är bättre än så och ge aldrig upp, jag vet att det kan vara svårt men ni klarar det. Bara ni vill.

Av: Emmy mmiinii J <3

Från och med nu

okej låt mej presentera mej själv
jag heter oskar och ja kan vara lite oförskäm

lite obestämd lite virrig ibland
ja har svårt att sova men kan vara stirrig som fan

ja har polare som finns där hur fan står dom ut
ja vill satsa på musiken men dehär e ingen först debut

mina cash e slut musiken slukar all min tid
dom har fördumar om mej en rappare som röker weed

det slog mej nyss ja tar studenten snart
inga fler sommarlov kan inte tänka klart

de e underbart att skolresan den har sitt slut
^^shiit^^ minnena e inte målet utan det e vägen dit

alla timmar i skolan och alla sommar minnen
det va inte kanske de ja fånga dagen utan fånga timmen

ja blir så sur ja har slösat bort så mycket
nu ska ja greppa taget o vara så jävla lycklig

Reff: dagar o nätter passerara förbi
Reff: medans ja sitter o undrar vad ja gjort med mitt liv
Reff: ja har gjort saker ja ångrat men de skiter ja i
Reff: för från o med nu ska ja utnyttja all min tid

Ja ska vara glad inte längre sova bort hela min dag
Ja ska göra allt för att mina polare ska må bra

pussa min mamma på kinden o tacka henne
för hon hållit mej i skinnet o varit den bästa vännen

ja ska stanna ibland o bara kolla mej omkring
för man är miste om så mycket om man inte tar sin tid

ja ska vara mej själv ja ska vara din vän
göra det bästa ja kan ta mej själv i efterhand

ta en promenad o inte bara sitta hemma
ta ett andetag o verkligen känna

känna smaken av livet känna doften av lycka
inte ta något förgivet kanske bara njuta av tystnad

Ja ska le mot dig när din dag har varit skit
man kan göra jävligt mycket med ett ansikts uttryck

Ska inte vara stängd bara släppa allt
hellre älska o förlora än att inte älska alls

Reff:dagar o nätter passerara förbi

Reff:medans ja sitter o undrar vad ja gjort med mitt liv

Reff:ja har gjort saker ja ångrat men de skiter ja i

Reff:för från o med nu ska ja utnyttja all min tid

Ja e jävligt glad lever livet underbart
att de skulle bli bra ja de va ju ganska uppenbart

Ja kommer aldrig vara sån igen
som spottar på livet o som bara tänker på sig själv

Nej! Nu har ja allt som man kan önska sej
vänner brud familj som faktist älskar mej

Ett gott råd är att inte glömma de runt omkring
för utan det runt omkring så har du ingenting

visa kärlek till dom som du faktist bryr dej om
visa vad du känner så komme rdu att gå långt

dehär e vår värld min värld som ja ser på den
har du lyssnat på mej så tackar ja dej min vän!

Oskar

Förlåt mig för mina synder.

Jag vill inte såra andra längre,
Jag vill inte såra min familj längre,
Jag orkar inte se mig själv skada mina nära och kära,
Jag ser på mig själv vad jag gör men kan inte stoppa mig själv,
Får bara ta konsekvenserna för att jag inte kan kontrollera
mig själv,
Och jag är less på det nu,
Vill inte att det ska fortsätta.

Vill bli förlåten för mina synder jag gjort,
Vill få en chans att visa min ånger,
Men jag får det aldrig,
Så hela tiden plågas jag av mitt samvete,
Det förstör mig,
Det dödar mig,
Och det finns ingenting jag kan göra,
För mitt samvete vill plåga mig till döden,
För dom synder jag gjort mot mina vänner,
För dom synder jag gjort mot min familj.

Jag ångrar mig för alla gånger jag slog dig mamma,
För alla gången du vart tvingad att se mig påverkad,
Du förtjänar mycket bättre än så,
Varje dag tänker jag på hur förbannat jävligt jag varit mot dig,
Det gör så ont i mig och jag dör inombords,
För att jag har sårat min mamma både fysiskt och psykiskt,
För att jag har slagit den som skapat mig,
För att jag slagit den jag älskar mest och som alltid har funnits
där för mig,

Jag vill bli förlåten för mina synder och få en chans att
visa min ånger,
Mamma jag älskar dig!

//Saranda

Ge inte upp

Mitt liv har varit fett kaos. Det är lätt hänt att man växer upp för fort och måste ta hand om sig själv och andra. Jag en 16 årig tjej som har det skit. När man är liten vill man ha vänner, en bra familj och tak över huvudet. Så var det inte för mig.

Det var misshandel varje dag, ingen annan än mina syskon hjälpte mig. Redan när jag bara var tre år blev jag lämnad av min mor i Chile. Jag bodde där hos mina kusiner, mostrar och mormor. Efter fyra år skickade hon biljetter till mig och brorsan för att vi skulle kunna komma till henne här i Sverige. I Chile sa de till oss att vår mamma hade dött och enligt dem hade de rätt att slå mig och min storebror.

Jag kände mig dum, misslyckad, oälskad. Jag tänkte var dag på hur hatad jag var. Det var ju det alla hade sagt till mig, att jag inte var värd något. Av detta har jag lärt mig att: slag gör ont i 10 minuter, men orden gör ont livet ut.

Det är bara att be om hjälp, ungdomar och vuxna vill ha hjälp och tar emot hjälp. Men de frågar inte efter hjälp även om de skriker rakt ut i smärta. Det är svårt och det tar låååång tid att bearbeta sorg och smärta.

De där jävla flashbacks som förföljer en på nätterna. Och de dagar man bara vill lägga sig ner och dö, skita i allt och bara skrika hur ont det gör i själen. Eller att bara få vara. Jag vet det för jag är i den perioden av mitt liv just nu. Jag pallar inte prata om allt skit jag har gått genom för att bearbeta det... men ibland går det.

Jag har gått genom så mycket skit sedan min mamma lämnade mig. Jag tappade hoppet att få se henne igen. Hon var död för mig, men jag kunde inte sluta sakna henne.

Väl i Sverige torterade hon mig. Efter fyra år hos henne flyttade jag till ett jourhem och nu är jag på en p12a i Norrland.

Jag har inte gett upp hoppet om att fortsätta leva, även om vissa dagar är svåra att hantera.

Jag vill leva.

Jag vill visa att jag är bättre än de som skadade mig. Bättre människa än de någonsin kommer bli.

Ge inte upp.

Du pallar om du tar en dag i taget. Visst hör man det varje dag? Men det är sant! De som säger så vill bara väl, även om de inte förstår hur det känns.

//Javi

grabben som ville passa in..

jag kom ihåg när man var tio bast
man spela fotboll varje rast.
man gulla inte runt med någon tjej,
det var helt enkelt inte min grej.
jag försökte inte spela cool eller göra min snygg.
Behövde ingen som vakta min rygg.
jag gick hem kände mig alltid trygg
Men som alla förstår
blir en dag till veckor
och veckor till år .
jag började bråka rymma och röka.
supa slåss och kröka.
Men efter ett tag sa allting stopp.
vill inte behöva pissa lägga snoppen i en kopp.

Av: Anonym

Gudfar som gud glömde

Min gudfar, min vän, men framför allt min älskade styvpappa.
Vi är Tony Montana chillar du med oss, chillar du med de bästa.
Vi är Bill och Bull, jag är skit du är brasksit.
Du har varit min styvpappa i nästan hela mitt liv.
I svåra stunder och i bra tider har du stått bakom mig.
Från barnsben, du lärde mig cykla, till paragraf 12 fan jag
skämms.
Kan inget göra för det som har hänt, men Kenneth, vi tar oss
egenom det här,
Med glass, en rosa filt och barnprogram.
Du vanns vid mitt dop och jag stod brevid dig och min
mamma vi altaret,
när du blev hennes man och hon din husru. Och du mamma,
jag har inte glömt
dig, jag älskar dig till solen slocknar.
När jag var liten lurade du mig att jag hette "apan" i andra
namn,
jag presenterade till och med med det namnet.
Fan va du garva. Du är som min hairspray, jag klarar mig inte
utan den.
Du är som saltet i mitt sår, hur ont det än gör att se din
besvikelse, springer jag
ändå tillbaka och sätter mig i ditt knä som när jag var fyra.
Eller vänta, det gjorde jag inte...

Grattis Kenneth på födelsedagen jag älskar dig.

Sandra 16

Hej

– Hej!

– Hej!

– Hur mår du?

– Jag mår bra, själv då?!

– Jag är kär!

– Va, vad kul! I vem då?

– I dig!

– Va? I mig?!!!!!!

– Ja! Jag vet att det är svårt att förstå det.

Jag är kär i dig. Jag vet inte, det känns att du är nära mig och jag kan inte lämna dig.

När jag ser dig så börjar mitt hjärta att bulda för dig och jag känner mig levande. När du går ifrån mig så känns det som att jag inte längre lever.

– Hur länge har du känt så?

– Sen första gången jag prata med dig

– Men det förstår du att det inte går att vara kär i mig.

– Varför?

Av: Farouq

Hej alla där ute

Rosor är röda violer är blå, hur hamna jag här? Jag är en oskyldig flicka, vad gör jag här på B.M.G? Jag skulle ha tagit den bästa vägen i livet och vara fri, känna mej lycklig och glad slippa allt tjat. Jag strävar till min väg genom livet, att få vara fri igen. Jag går på vägen men det gäller att inte kolla bak på det som har hänt, det gäller att se fram nu till det bästa. Så tänk alla där ute va rädda om erät liv nu, ta hand om er.

/Tindra <3

Himmelns port

Du är så söt när du ler

Du är allt och mycket mer.

Du stjärnan i mitt liv.

Vill bara ha dig mer

O mer... men jag vill

upp- till himmelns port

Och se om du har det bra där.

Jag skulle kunna göra vad som helst

För en dag med dig och ser om du mår bra. Har så mkt jag vill säga dig. Men du kommer alltid vara stjärnan i mitt liv. Och du har platsen kvar i mitt hjärta spelar ingen roll även om du nu inte finns här så har jag alla underbara minnen *sparade*.

Jag ÄLSKAR dig Felicia. Vila i frid min älskling

Till min Felicia från Anna..

Hur jag tycker och hur jag känner

Jag tycker att när man kommer till institutionen och varit på akutavdelning, utredningsavdelning och sedan kommer till behandlingsavdelningen så ska man inte behöva snacka om samma saker som man har gjort på akut- och utredningsavdelningarna. Prata, då menar jag t.ex. drogproblem, ART och intervjuer. För akut- och utredningsavdelningarna ligger så nära varandra att de istället kan fråga varandra. Jag tycker att det är lite jobbigt att göra samma saker om och om igen men det jag vill komma till är att när man hamnar på institution då är det för att man hamnat fel och måste fixa sitt liv. Personalen ska ge oss behandling och därför undrar jag, vad cigaretter har med behandling att göra t.ex. hur många cigg vi ska röka? Varför måste vi gå och lägga oss vid tio på natten, varför inte elva eller tolv? Jag menar vad har det med behandling att göra att ni ska bestämma över oss om röka och när vi ska lägga oss? Fan, det känns som att vi är hundar när ni nattar oss, säger att vi ska lägga oss, rast, gå ut! Hur tror ni att vi känner oss??

Vi vill känna oavsett vad vi har gjort att VI ÄR MÄNNISKOR
SOM ALLA ANDRA, SÅ VI HAR LIKA RÄTT SOM NI!

LEJON I.A.

Häm ot ongdomerne!

Eller: Jag vill skriva som jag vill

Dät vär än gang for lengeseden, po ätt ongdomsäm nogonstons i Svärigä, der fauns en påjkä såm vare luckligär. Hen hådä bästemt sai for at rette po saj. Hen skollä bädrive än kempänj såm skolle være häle lyvet.

Kempänja hätte Häm ot ongdomerne ty hen være onsom! Dät endä hen luckades indrive vär än kyväre såm hen hådä fautt fron Ofonblädet. Dät städ: "Do er volkåmmän po ätt måte mäd dirokteren."

Påjkän bärrättadä sainere:

"Jaj jock ot til bilän åck stäck te motet. Dirokteren saide to maj at "jaj vail hjælpä daj åck stärke dain kempänj Häm ot ongdomerne såm gaur ot po: Jaj vail skraive haur jaj vail so jaj gär daj 200 000 kr or main ägen faicke."

Äftfärät stäck hen häm te sain lågänhäte.

Samme dåg rangde hens täläfän, dä vär mommä hens åck hen vaile gretälerä hen po fädälsädågän! "Onäj, not again!" tänktä hen for sai sjelv. "Genskä trävligt ov dej to ringe maj po main dåg män än sä lengä er jaj 20 our."

Åck äfter sain fädälsädåg dög hen i kerlsjökdomer i hjertet.

So hen kände aintä stärtä sain kempänj.

Tail saist vail jaj bärettä än saik: Dette er bare pohiett! Dät vare kule to skraive dänne story.

Thank you!

Skriven av: J.M.

Här finns bara grabbar

Här finns bara grabbar som är galna en ond jävla bana
polisen cirkulerar dem slutar aldrig spana
klart som fan de e jobbigt men mannen vi e vana
de så vi lever här bror välkommen till min gata
hand i hand med satan på så sätt blev jag skapad
försöker va en bra man bort från knas stress o drama
de e knas hela tiden så jag sitter ner o skriver o tänker
på gamla tider
tänker o tänker på minnen mina dagar har inte varit lätta
finner mina känslor
inombords o berättar

//Toni LA

I look into the ocean and I cry

I look into the ocean and I cry,
A drop fall into the ocean,
And when you find this drop then I give you a rose.
And when this rose dies will my love to you disappear,
Every day you look at the rose but the rose doesn't die.
After a few weeks you look at the rose again and
you throw it away.
Now when the rose is gone my love is gone to,
You go to the ocean and you cry,
You look up to the sky and think.
Heaven doesn't seem far away any more,
You are afraid and cry more but it is too late to do something,
It's too late to think,
It's too late to cry.

Av: Tova P <3

I love you bby

Ja älskar dig Ronja
sitter fast här i boja
om ja bara hade min doja
skulle ja ut o skoja
skoja med dig
för du är min tjej
du är vacker o fin
som Angelina Joline
första gången vi ses när ja kommer ut ja ska ge dej en ros
för ja har fett med flos
o ja ska ge dej en ring
med högsta tjing
med samma värde som tingeling
o den ska bäras av dej min högsta skatt
det är du som gör mitt hjärta glatt
utan dej är ja inte ett skvatt
vi ska skaffa en villa
där vi kan softa o chill
o skaffa den lilla
kanske ta en semester åka iväg till manilla
ja ser dej på ett sätt med kärlek o respekt
vårt liv kanske inta alltid kommer vara så lätt
men vi får kämpa o le
o bara låta det ske
ske på det viset
så vi hamnar i paradiset
o snart är ja fri

det kommer alltid vara vi
o bara vi
kommer kämpa mot det blå
det bara är så
det bara är så

Av Bob 16 år

Ingen respekt för er

Glimten i mitt öga var stort och starkt, men när polisen stod och vänta blev allt så kallt. Dom slänger ner min bror på marken, jag blev rädd. Det kommer en tant och säger något är fel, man börjar ju fatta...

En man tar mig runt handleden och drar iväg mig till bilen. Börjar ropa men ingen hör mig... varför ska jag sitta och kosta pengar när det finns folk som behöver det på riktigt...

/Tobias

Inlåst

Ligger och kollar upp i taket, ångesten smyger sig på. Ångrar att jag inte växte upp till att bli snäll. Det som är mest sorgligt är att det är så jävla lätt att vara efterklok!

Min barndom har förstört allt bra. Började redan som lite flicka att knapra piller. Det blev bara värre och värre. När jag blev placerad och inte hade drogerna började jag skära mig. Det slutade med en omplacering, fortsatte att skära mig men efter ett tag hittade jag mina droger igen.

Jag fick flytta hem. Sålde allt jag kunde för att få tag i droger. Började långa. Började med bilstölder. Körde bil onykter och utan körkort. Körde nästan ihjäl en liten flicka. Flickan började gråta och jag blev rädd och körde därifrån. Nu fick det vara nog. Jag placerades igen, självmant men efter någon vecka kom abstinensen. Jag var tvungen att ha mitt knark. Började sälja och gamla kontakter hörde av sig och ville festa. Jag kunde inte säga nej, även att hela min kropp sa ifrån.

Att soc. lovar massor men aldrig håller något har blivit en vana, ändå känns det som tusen slag i ryggen varje gång.

Snälla Gud, ingen annan kan hjälpa mig nu. För alla andra är jag en stämplad människa.

Saknar min frihet.

/Tjejen från Slätten.

Inlåst..!

Jag var fri i min värld & mina kompisars värld en lång period.
Sen efter ett tag jag va jag efterlyst efter farbror blå såklart,
Pga att jag inte åkte hem till verkligheten där min familj bor.
Då hamna jag inlåst i farbror blås bil.

O blev inlåst på ett behandlingshem i skara, som heter Vilgot,
I ungefär 2 veckor, den 3:e veckan så blev jag satt i en stuga,
Ute mot skärv i skara, i 1 vecka så bodde jag där o allt gick
Bra tills jag balla ur totalt, o ville ringa en kille , o det gjorde jag
Sen den 21 februari, så blev jag på rymmen för att jag visste att jag
Skulle hamna på lås, för jag "hota" med kniv..i 5 timmar
O bara gå, sen när jag kom in till Skarastågstation, så kom
Farbror blå o tog mig, o körde mig till vilgot o hämta alla
Mina grejer, såklart så fatta jag ingenting, men sen när jag satt
I farbror blås bil så sa dom du ska till ett lås, i Örebro.

Så nu sitter jag på Bergmangården långt ut i skogen.
Ingen idé att dra här ifrån för du kommer tillbaka, jag lovar,
Farbror blå klurar nästan alltid ut vart du är, tyvärr!

Men nu slutar mina vägar på bergsmangården i skara, den
12 så flyttar jag till Brettegården i Vänersborg eller trollhättan,
såklart låst det med.

O där blir det att vara på utredning i 2 månader, men inget
Jag kommer att klara av, det ända jag vill är att få vara med
Mina bästa vänner & familjen, så snälla släpp mig.!

Lås är inget liv, det är ett fängelseliv & alla vet ju hur ett
Fängelseliv är, så jämnför ett lås & ett fängelse, dom är
Nästan exakt lika varandra.

Jag älskar dig dennis!<3

Jag älskar mina vänner & familj!<3

//

Inlåst

Hon känner smärtan i bröstet när hon tittar ut och ser alla bilarna som kör förbi. Hon vill inte vara här. Hon förtjänar inte att vara här. Varför lyssnar ingen på henne? Varför vill ingen förstå?

Hon har varit här i en vecka nu. Sju dagar. Egentligen är det inte speciellt länge men det känns som flera månader.

Det jobbiga är inte det att hon inte får lov att gå ut. Det jobbiga är att någon annan bestämmer över hennes vilja.

Hon får inte lov att gå och lägga sig när hon vill, hon får inte lov att vakna när hon vill, hon får inte lov att äta när hon vill och hon får inte ens röka hur mycket och när hon vill. Hon bestämmer inte över sig själv längre. Hon har ingenting att säga till om.

Hon följer den röda fina bilen med blicken. Tänk vad lycklig den personen som kör måste vara. Han eller hon får ju lov att bestämma över sig själv. Han eller hon kan välja att köra precis vart den vill.

Hon vill också kunna vara så fri. Kunna göra vad hon vill. Precis som hon kunde göra innan. Fast i och för sig så är det ju anledningen till att hon är här, för hon gjorde precis vad hon ville.

Nu efteråt, när hon väl sitter där hon sitter så ångrar hon sig. Hon ångrar att hon rymde från sitt familjehem hela tiden. Hon ångrar att hon ens valde att flytta till ett familjehem istället för att vara hemma hos sin mamma, styvpappa och sin underbara

lillasyster. Så dum hon var. Om hon aldrig hade flyttat hade hon aldrig varit här. Här på Råby Ungdomshem.

Hennes socialtanter har alltid hotat med LVU om hon inte slutade rymma. LVU... Vad fan är LVU? Dem sa alltid att LVU är ett ställe man hamnar på långt uppe i Sverige om man inte sköter sig. Och där lilla fröken, där kan du inte rymma. För där har dem två höga staket med taggtråd på. Du har inte en chans.

Hon har inte en chans. Visst var det inte exakt så som socialtanterna hade sagt till henne. Men visst har dem ett staket med taggtråd på, och visst kan hon inte rymma. Men det ligger inte långt upp i Sverige. Det ligger ungefär bara 40 minuter ifrån där hon bor. Och visst finns det en liten chans att kunna rymma, andra folk har ju rymt därifrån, men det är svårt. Om hon hade fått chansen att rymma hade hon nog velat göra det, men hon hade nog inte gjort det.

Det finns inte så mycket hon kan göra åt saken. Det enda hon kan göra är att överklaga och försöka stå ut de veckorna som hon ska vara här.

Hon gråter ibland. Eller väldigt ofta egentligen. Hon gråter för att hon är arg på sig själv. För det hon har gjort.

Hon brukar sitta i fönsterkarmen och tänka att det bara är några centimeter till andra sidan glaset. Då låter hon tårarna okontrollerat komma. Varför just hon? Varför ska just hon vara inlåst på Råby? Hon vill ju verkligen inte vara här. Och varför kan ingen lyssna på henne? Hon vill berätta att allt är ett enda stort missförstånd. Hon vill säga att hon kan göra vad som helst, bara hon kommer ut. Bort. Hem.

Hon tittar ut genom fönstret igen. Nu kommer det inga bilar mer. Dem har försvunnit. Liksom hennes hopp. Hoppet om att komma ut. Hon vet att hon inte ska vara inlåst här för alltid. Men hon tycker att tre månader är för mycket för henne. Om hon hade haft en vän som var här istället för henne, och den vännen hade sagt att hon eller han skulle vara här i tre månader, då hade hon själv tyckt att det inte var så länge. Men när man väl är här så känns det som en evighet. Hon vet att hon är här för hennes egen skull. För att allt ska bli bra. Men det är för länge. Hon skulle kunna vara här i max en månad. Men sen klarar hon inte mer. Hon behöver få vara med sina vänner och familj när hon vill.

Men det här ger henne samtidigt god tid att tänka. Hon behöver tänka på vad hon ska göra när hon kommer ut. Hur hon ska kunna förbättra sig. Hur allt ska bli bra igen. Hon försöker att tänka så positivt som det bara går. Men det är inte lätt. Detta känns som ett straff för henne, och inte någon hjälp som hennes socialtanter kallar det för. Hon behöver ingen hjälp. Hon behöver bara någon som förstår henne.

Men hon kommer nog snart ut här ifrån. Hon har pratat med sin advokat, Git, om att överklaga. Git är den bästa advokaten man kan ha. Hon vet att Git kommer hjälpa henne. Git har hjälpt henne innan, med andra problem, och det var värre då än vad det är nu. Så hon vet om att det här kommer att gå bra. Hon bara vet det. Git kommer aldrig att svika henne. Git kommer att göra allt hon kan för att få ut henne härifrån.

Git lovade att ringa senare under dagen, och lämna besked om hur det blir, vad dem ska säga när dem ska överklaga och så vidare. Hon får ett leende på läpparna. Detta kommer att gå bra. Hon kommer att komma hem igen. Snart.

Hon sitter en lång stund och tänker. Hon kommer fram till att det kan vara ganska bra för henne att vara här ändå. Som sagt så får hon tid till att tänka, och hon får vara för sig själv lite. Sitta och läsa en bra bok inne på sitt rum. Drömma sig in i boken. Känna att hon mår bra. Det kan vara nyttigt för henne att komma ifrån allting. Men det är klart att det är jobbigt. Men det löser sig. Allting löser sig. Tiden kommer att gå fort.

Nu har bilarna kommit tillbaka igen. Undrar om dem vet att det sitter en liten flicka bara några meter ifrån vägen de kör på. Undrar om dem vet att den lilla flickan sitter och tänker på dem. Undrar om det vet att den lilla flickan, det är jag.

Emelie

Inlåst 2007/2012

Inlåst på ett ställe med vita väggar, fastskruvad säng, pansar
fönster och personal med larm - är inte bra.

HELLRE FRIHET ÄN LÅST.

Men jag har insett att jag förtjänar att sitta INLÅST för det jag
gjort.

Så jag tackar SOC och personal och lärare & musikmannen
Dan Weeks, som fanns för mig.

Nereby avd. Hällen & avd. Gläntan.

Hoppas det går bra för lärarna på gläntan tex Johannes &
bildläraren◆◆◆

Johannes berg i Kalix

Sävastgården i Boden

Ljungbacken i Uddevalla.

Frihet är en gåva som alla förtjänar om man gör rätt.

Låst är en styggelse som alla förtjänar om man gör fel

I

Sitt

Liv

◆TURBO◆

Institutionen

Jag är 14 år och bor på Vemyra Ungdomshem i Sollefteå.
Jag är på min fjärde och sista institution.
Jag är tagen av lagen och ägd av staten.
Socialtjänsten hittar ingenting.
Det var staten som byggde min ilska.
Jag vill ha frihet, vill inte du?
Friheten och lyckan – tagen av ett par nycklar.
TPT hit TPT dit, polisbil här polisbil där.
Galler och pansarglas ett stort jävla besvär.
Sis = LVU jag säger bara buuu!!!
Friheten är min kärlek, jag gör allt för den.
Aina kan gitta bre!!!
Lika med TPT.
Plitar haha, pajas mannen!
Aina dra av er uniformen och var människa.
Min soc Irene är den bästa soc som finns av alla som tur är =)
Emma i Gävle saknar dej som faan!!!
Mamma o Pappa I love you!!!
Det värsta som hände var när jag satt inne i cellen som
12 åring.
Det är helt sjukt hur systemet funkar.
Höll på att hamna på rättspsyk som 13 åring.
Hoppas att det går bra för er alla där ute och inne,
Akta er för snuten annars får ni på truten...

Hahah systemet jag kan bara skratta,
Aina hahah pajas!!!

För ni som sitter inne ställ er upp och sätt ner foten och bara
visa hur mycket fel dom hade.

Ronja

Jag har hittat mitt svar

Har alla människor goda sidor i sig?

Eller?

Har alla människor onda sidor i sig?

Jag har hittat mitt svar...

Hoppas du hittar ditt.

/Ache.FBG

Jag kämpar för mitt liv

Snart har jag suttit på Vemyra i två veckor och det mesta känns svart. Har inte mina vänner nära, inte träffat dem på snart en månad. Sen jag flyttade till Stradivarius har allt rasat.

Jag går sönder varje dag och när jag var där blev jag tvungen att sy för att jag fallit tillbaka till mitt självskadebeteende. Efter två veckor avvek jag från Straddan, hamnade på Sunderbyns BUP, igen. Var där nån dag och sen blev jag flyttad till Vemyras Hagen. Det såg bra ut när jag kollade på deras hemsida, men allt fortsätter att rasa och jag längtar hem. Inte till mina föräldrar, utan till mitt fosterhem. Jag vet att de saknar mig, där känner jag mig älskad.

Jag sköter mig nu, men de första dagarna var åt helvete. Alla dagar är en kamp och det känns oftast omöjligt att fortsätta men jag vet att solen kommer efter regnet, så jag kämpar för mitt liv.

//Tess

Jag saknar dig

Gumman, se på mig.
Se hur jag mår utan dig.

Du var den enda jag kunde lita på, jag försökte verkligen hjälpa dig.

Du var min bästa vän, det här plågar mig verkligen. Du hade det verkligen inte lätt... jag saknar dig verkligen, utan dig så finns hoppet inte kvar, det finns ingen mening.

Jag ville att du skulle inse att du var en väldigt underbar person.
I miss you!
R.I.P

// Evelyn

Jag ska inte ge upp.

Tårarna föll den dagen du lämnade jorden.
Du var min mamma, en mamma så trogen.
Jag hann inte ta farväl, allt gick så fort.
Min skyddsängel du är, uppe vid himelensport.
Jag älskar dig mamma, du finns i mina tankar.
Mitt hjärta slår för två, det bara bankar.
Du mådde inte bra, det vet vi alla om.
Men ingenting blev bättre när canceren den kom.
Dina sista dagar dom minns jag så väl.
Men allt blev värre, och vi hann ej ta farväl.
Hela min värld den bara skakar.
Men jag vet, jag vet att du över mig vakar.
Vila nu i frid, sov nu så gott.
Tack mamma, för den kärlek som jag fått.
Jag ska inte ge upp, jag ska fortsätta kämpa.
Kämpa i livet, jag har frihet att hämta.

MxKxExA 2012

Jag tittar tillbaka

Jag tittar tillbaka på alla minnen.

Jag tittar tillbaka på alla mina vänner som gått bort.

Jag tittar tillbaka på alla hem som soc flyttat
mig runt på.

Jag tittar tillbaka på allt som jag har förlorat.

Det gör ont att se tillbaks på allt man varit med om.

Men är det inte så som dom säger, att det som inte dödar, det
härdar?

Jag står iaf på mina egna ben.

Varit på Rebeckahemmet i 7 mån,
och jag ska lyckas!

Det känns så jäkla gött att inte vara beroende av någon!

Jag saknar min vän!

Vänner sen vi var 11 år. Han tog sitt liv den 11-12-30.

Han föddes 93-11-11. RIP Tim Tommy A!

Vill hälsa alla på Råby: Tobbe, David, Thomas, Magnus.

Nicole Kristianstad

Jennifer

Det var den 14 december. Jag och mina kompisar var ute på stan, som vi alltid var. Jag var efterlyst sen en månad tillbaka och hade inte varit hemma på två veckor nästan. Under flera månader hade jag struntat i skolan, inte kommit hem förrän sent på nätterna och hade aldrig gått med på att ha möte med socialen eller rektorn. Inte med någon. Till slut blev mamma trött på det och bad om akut LVU. Den här dagen var polisen nere i stan. Jag och mina kompisar gömde oss i ett litet lägenhetsområde. Polisen kom och jag sa till min ena kompis att vi skulle springa, för jag visste att jag skulle bli tagen. Men han sa: "Nej, dom kommer inte alls ta dig!" Så jag stannade kvar, fast jag backade. Jag var osäker och rädd och visste inte vad jag skulle göra. Polisen gick mot mig. Jag backade ännu mer. Dom frågade vart jag skulle. Jag sa att jag inte skulle någonstans. Det var två poliser och dom ställde sig på varsin sida om mig. Dom tog tag i mig och gick mot polisbilen. Jag vägrade att gå in, så jag ställde mig mot en vägg och poliserna släppte mig. Mina kompisar undrade vart jag skulle, men polisen svarade att dom inte skulle bry sig. Jag sa att jag skulle till Trollhättan. Min ena kompis sa till mig att jag skulle springa, och jag sa: "Vänta", men jag visste att jag inte hade någon chans. Jag gav mina kompisar en kram, sen tog polisen mig igen och försökte få in mig i polisbilen. Jag grät och jag vägrade att gå in i polisbilen, men till slut fick dom in mig. Mina kompisar sprang efter bilen.

Först åkte vi till polisstationen och sen till Trollhättan. Klockan elva på kvällen var jag framme i Trollhättan. Jag drog ner min mössa över ansiktet, för jag ville inte att någon skulle se mig. Poliserna drog in mig till behandlingshemmet och in i mitt rum.

Två personal kom in i mitt rum och hälsade mig välkommen, men jag vägrade prata. Dom lämnade mitt rum. Jag var riktigt arg och ville rymma därifrån, men jag hade fått in min mobil i alla fall, för poliserna hade inte visiterat speciellt bra. Min kompis ringde och frågade vart jag var. Jag sa att jag var i Trollhättan. Han trodde inte på mig först, men sen fattade han att det var sant. Jag hade min mobil i en dag, sen hittade personalen den.

Det behandlingshemmet var verkligen inte bra. Jag försökte rymma flera gånger. Jag bodde där i två månader. Sen flyttade jag till Uddevalla. Det är mycket bättre här, och jag har snart bott här i två månader. Snart får jag kanske flytta hem och jag är glad att jag fick den hjälpen, för annars kunde det lika gärna slutat med droger och missbruk.

Jennifer

Jobbig tid!

Jag är rädd att du lämnar mig, det är jobbigt att ha den känslan, när man sitter inlåst i 2 veckor! Du säger att du aldrig kommer lämna mig, men hur lätt är det att veta? När man sitter inlåst, vad gör du där ute utan mig? Har du någon annan, gör du något med någon annan? Det märker jag när jag kommer ut!

Jag vet i alla fall att jag älskar dig, och jag kommer aldrig lämna dig! Mitt hjärta slår för dig dag in och dag ut!

Den dagen vi går åt varsitt håll, den dagen kommer vara skit jobbig! Men så som det ser ut nu, så verkar det som att det kommer vara vi för alltid!

Ralle

Kan inte fatta!

Kan inte fatta att du skrev tillbaka
Även fast jag vet att dalmasar ej är lata.
Blev så glad att tårarna rann från min kind
När du skrev att du var min.
Längtar efter dig, du som har mitt hjärta.
För jag vill slippa känna denna smärta.
Känner du som jag?
Saknaden som blir större varje dag.
Tittar på ditt brev igen, har läst det miljoner gånger
Och det kommer att bli flera gånger.
Rör vid pappret där din hud har snuddat
Och känslorna som bubblar kommer aldrig att suddas.
Tänker på dig varje dag
Nu vet jag att du känner som jag.
Tänker på dom gånger vi varit hos dig
Känslan är komplett när du kysser mig.
Thom,
Jag ville bara tala om
Att jag älskar dig!

Alva L. M.

Känslor

Jag är ett tomt skal, jag döljer ALLT.
Ingen får se mig svag, ingen ska se mig
gråta. Men det känns som att jag snart
kommer att brista i tårar.

Bröder och Syster, Älskar er ALLA.
Dagen då jag försvinner, var inte ledsna,
fäll inga tårar, var glada för att jag
äntligen har fått ro från detta helvete
som kallades mitt liv.

Pseudonym: Tobias

Kärlek

Jag tänker på dig varje dag
varje minut
varje sekund.
Jag tänker på hur du är.
Du är varm och omtänksam och kärleksfull.
När jag ser dig är det
som om solen skiner över hela huset.
När du ler känner jag
att hela världen är full av kärlek.
Ditt leende gör mig så glad och lyser upp min dag.
Jag ser en värld full av hav
full av kärlek
och full av små fjärilar som flyger runt.
När jag ser dig blir jag till en helt ny människa.
Jag vill aldrig någonsin lämna dig
men är tvungen.

Av:

Räkan från kusten

Lidköping for life och heja villa!!!!!!

Hejsan jag hade tänkt berätta lite om mig själv och min uppväxt!

Jag har bott lite över allt i hela mitt liv. Jag har bott från Vimmerby i Småland till Sandviken i Gävle. Alla städer jag bott i är Backa Götbeborg, Rågsved Sthlm, Sandviken utanför Gävle och Mariannelund Småland .

Jag fick soc i mitt liv sen jag föddes p.g.a att min pappa slog min mamma och slog mig och mina syskon. När jag var 3 år blev jag slagen för första gången vad jag kommer ihåg. Det gick månader och allt blev bara värre och värre. Jag var 4,5 år första gången min pappa häktades . Polisen kom hem till oss och plockade honom framför mig och mina syskon, ända sedan den dagen har jag haft svårt för polisen.

Året 2003 blev jag placerad på mitt första familjehem. Jag bodde där i bara 2 månader. Sen flyttade dom mig för dom tyckte jag var för energi krävande. Jag gick in i ett apatiskt tillstånd för jag mådde dåligt av att flytta . Jag började bland annat sluta äta sluta prata sluta gå på toa . med mera.

Jag flyttade till bup i Skövde ett kort tag och sedan när jag började må bättre så flyttade jag till ett barnhem . Jag bodde ungefär på barnhemmet i cirka 2 till 3 månader sedan flyttade jag till ett familjehem i skaraborg. Jag bodde där i 6 år och sedan började det knasa sig igen.

Jag började bråka och blev körd till et ställe vid namn Lillatorp. Jag bodde där drygt en månad sedan började jag bli våldsam och så blev jag körd till Nereby (äldre man som heter Jim).

Jag bodde på Hällen dryg 2 - 3 veckor, minns inte riktigt. Sedan flyttade jag till avd Snäckan och bodde där runt 3 månader och sen flyttade jag tillbaka till familjehemmet i skaraborg. Jag bodde där i 6 månader sen fick jag flytta IGEN för att jag började med kriminalitet. Jag började bland annat råna folk, pressa folk på pengar och testade droger 2-3 gånger mm. Då flyttade jag till ett ställe i m-stad vid namn Muggebo ungdomshem där bodde jag runt 6-7 månader. Sen flyttade jag till Rydsbrunn avd Källan i 1 månad och sedan blev det Nereby. Jag bodde på Snäckan några dagar och sedan Hällen. Jag bodde på Hällen 5-6 månader och sedan upp på Trappan där jag bor nu då! På Trappan har jag bott i lite mer än ett år nu men nu är det äntligen min tur att flytta.

Jag ska flytta till ett hvb hem i Lerdala om en vecka så det ser jag fram emot men tro det eller ej Trappan har hjälpt mig jävligt mycket med mig själv så ni som säger att låsbart bara förstör ljuger !! Ta till er den hjälpen ni får och gör det bästa av tiden.

lidköping for life och heja villa!!!!!!

Life is what you make it

Ingen har någonsin sagt att livet är enkelt.

Livet är hårt.

Någonstans så ångrar jag inte allt som jag gått igenom eller saker jag fortfarande i dagsläget går igenom. För allt som hänt har ändå byggt en grund att stå på och framför allt gett mig en stor erfarenhet om hur livet kan se ut för mig och andra.

Vi alla går igenom saker i livet, mer eller mindre. Problem inom familjen, svår uppväxt, psykiska besvär, våld, traumatiska upplevelser o.s.v. allt är inte heller vårt fel. Om vi missbrukar något så grundar det oftast i något som har varit eller är svårt för en. För visst är det så mycket enklare att t.ex. ta i sig ett litet piller för att uppnå lugnet, inge ångest och få känslan utav glädje.

Men vad är det egentligen den rätta vägen? För vad händer sen då man är djupt nere i skiten, hur ska man ta sig upp?

Har man styrkan, insikten och modet, så tror jag på att man klarar av det mesta här i livet.

“Everything happens for a reason”

Аз обичам моето семейство

// C

Аз обичам моето семейство = Jag älskar min familj
(bulgariska)

LindaGipzy Style

Sitter inlåst på p12a för andra gången nu, fuck detta livet oh fuck LVU

Livet på gatan är fan bättre än de här , de är gatans barn ja alltid håller kär

Ja svär , ja lovar på allt walla, ni kommer aldrig att se mej falla

Ni andra tror allt bara är en lek , men ni vet inget av allt ja fucking vet

Feten cirkulerar åt vänster när man är tretton bast, det går nära år o på horse du är chok fast

Är nitton nu tagit nästan allt du kan ta, folk tror ja gör de för ja mår kefft men ärligt talat mår ja bra

Ja lever mitt liv till max , roppar e horse ladd tjack oh hasch

De så ja lever , ja njuter av varje sekund åh du vet att du ser de

LindaGipzy style de så ja kör , kommer leva som krigare tills dagen då ja dör

Fast på horset är nått ja verkligen e , fram med folie åh jagar drake tills ja börjar le

Ögonen börjat bli tunga o sega , det är detta livet ja alltid kommer leva

Kommer aldrig lära mej livets stora läxa , kommer sluta som Hinsebergs häxan

Blessed Love from LindaGipzy

Linköping världens finaste stad

Linköping världens finaste stad.
Där jag alltid vill va.
Där jag ska leva där jag ska dö.
För Linköping är mitt hjärta tills dagen jag dör.
Där finns dom som håller mig nära och kära,
Och skulle jag svika skulle dom förlåta.
För vi kommer aldrig splittras.
LKPG i mitt hjärta tills jag dör .

Linnis LKPG

Livet som en trasig själ

Denna flicka vill kunna le
Le från hjärtat ,istället för att kämpa att inga tårar ska
komma fram
Denna flicka vill känna sig älskad
Men det är svårt,svårt att veta att styvmor och far aldrig
finns där
Denna flicka har inget hem
Hennes pappa berättar hur äcklig hon är och skrattar åt henne
när hon spyr blod för att han har slagit henne så grovt
Hennes första slag fick hon vid fem år
Hon har blivit utsatt för sexuella saker av alla slag sen hon
var fem
Vid tio år tog hon sin första drog och fick ätstörningar
Vägde som max 35 kg
Börja sälja sig vid 11
Gjorde allt för pengar
Inbrott tog pengar av alla son älskade henne
Medans där hemma blev det värre
Det var knark,sprit och ibland mat
Hon gjorde allt för att va borta från hemmet
Hon ber att hennes mamma ska komma ner till jorden
Hon blev som sin mor ,som hon inte ens vet hur hon såg ut
Det hände mer saker , fick 3 missfall gjorde 3 aborter
Fick en tumör
Fick fel på hjärtat
Fick bensin över sig
Allt finns kvar i hennes psyke
Efter cirka 10 år börjar myndigheterna bry sig
Då hade hon hunnit punda i 4 år
Tog bara det värsta

Nu bor hon på Långanäs och vågar prata öppet om detta
Hon har gjort en anmälan på sin far och styvmor
Inte skadat eller tagit heroin eller cox på några månader
Hon vill leva nu
Var inte rädd att berätta och ropa på hjälp alla är värda
att må bra

Hell-kitty

Livet är en lek, lek med livet och låt aldrig livet få leka med dig...

Tveka svika glömma älska hata lämna och förlåta.

Livet är en lek som alla kommer att få leka.

I livet kommer du också att kunna tveka,

På val du ska och val du kommer att få göra.

Varje val du gör kommer att bli en konsekvens,

Ett, två, tre eller flera.

I livet kommer du också att kunna svika,

Svika människor som står borta men även

Så nära,

Svika dom som borde bli svika och även dom

Som du aldrig borde ha svikit.

Livet handlar mycket om att glömma,

Glömma problem som kommer en för nära,

Och även problem som du helst håller långt borta.

Glömma trauman, glömma alla som sårat och svikit dig.

Och även glömma dom bästa minnena man har med

Dom man älskar för att dom värsta

Kommer och får en att glömma.

Man glömmmer även människor som man inte vill minnas och

Dom som du inte alls kommer att minnas.

Fast ändå kämpar för att kunna komma ihåg.

Livet handlar mycket om att älska,

Älska dom som står dig nära.

Man behöver inte skriva hundra rader hur mycket

Man tycker om en person för man vet att orden:

Jag Älskar DIG alltid håller en varmast.

Dom orden som betyder allt! Precis ALLT!

Inget ska, kommer eller kan vara starkare än den tredje orden.

Börja alltid med "jag", för då vet man att det kommer

Direkt ifrån hjärtat.

Livet handlar mycket om att hata, hata och ännu mer hata.

Men man kan inte hata någon person om man inte

Har älskat personen.

För hata är motsatsen till att älska.

Hatar du någon så har du älskat personen innan.

Livet handlar också mycket om att lämna,

Egentligen finns det inget som heter lämna.

Man kan aldrig lämna den man älskar.

Man bara går sin egna väg ett tag.

Ibland kan det vara bra för att man kan

Få reda på vem man egentligen är.

Det kan vara värt att vara borta ett tag för att

Man ska kunna inse vilka som finns kvar

Även om man har varit borta ett bra tag.

En utav det bästa som finns är att komma tillbaka

Och höra hur stolta den man älskar är.

Att man till exempel har kommit långt med vem man är.

Vem man vill och vem man ska vara.

Livet handlar alltid om hur man ska kunna förlåta,

Förlåta folk som har gjort dig lite eller väldigt

Mycket illa.

Man ska inte förlåta alla.

Men man kan acceptera alla.

Vill man inte acceptera så är det ens egna val.

Ett val som alla kommer att få göra.

Men man har rättighet till att kunna få

Förlåta andra.

Ingen ska stoppa dig ifrån att säga till exempel

Ja eller nej.

Till sist så måste man alltid komma ihåg:

Döm aldrig någons personlighet för det kan man
Inte ens göra. Så ta aldrig åt dig om
Någon ens "FÖRSÖKER" att döma din personlighet,
För det enda man kan döma är beteendet.

Så kom ihåg livet är en lek och bla bla bla, lek tillbaks.

Från lilla L-Krasniqi

Ljuset brinner...

Det brinner för oss två, för våran vänskap, för våra minnen
vi har för allt vi delat.

Och de ljuset kommer alltid brinna för oss två..

För jag vet att våran vänskap alltid kommer finnas kvar..

Även om vi inte kommer bo under samma tak så vet ja
att du kommer alltid finnas i mitt hjärta vad som än händer.

De har inte gått lång tid men på den tid vi "Känt" Varandra
har vi kommit varandra väldigt nära..

Du ger mej trygghet..

Du gör tiden här mycket bättre..

Utan dej hade jag inte klarat det här för du är den som finns
där när jag väl behöver någon som mest. Du är helt underbar,
de finns ingen som är som du.. Du är precis som en storsyster
för mej och är glad att jag kan säga det.. Du ska vara stolt för
den du är..

Älskar dej bästa stora syster Angeliqa Angie F! <3

// *Mandy tingeling*

Låst

Jag är 17 år gammal, och har bott på Stigby i snart 5 månader. Jag har varit på hvb hem innan . Men detta p12a hem är det sista. Jag blev placerad i barnhem när jag var 2 år sen när jag blev 3 flyttade jag till foster familj. Det är den bästa fosterfamiljen jag har bott där i 13 år.

Men jag har också bott hoss min pappa ett år. Det var där egentligen allt börja. Vi pysslade med inbrott rån och andra saker . En dag blev jag påkörd av polisen när jag åkte cross. Då blev det ännu värre. Jag har minst haft 6-7 soc. . En dag bestämde sig soc. att placera mig på hvb hem . Jag bodde där i 3 månader. Sen flyttade jag tillbaka till min fosterfamilj allt gick bra till vi började med butiks rån.

Den dagen då vi gick in på en affär och försökte råna blev vi tagna. Efter jag varit häktade. Gick jag till skolan. När vi skulle sluta så var min soc och polisen där. Jag kände mig maktlös. Blev fett lack. Men till slut satt dem mig i bilen och körde mig till Visingsö. Alcatraz kallar jag det. Nu väntar jag bara på min sista rättegång sen ska allt börjas om efter alla dessa åren. Nu är det slut med allt skit!

Hälsningar till alla Albaner och min bästa familj.

Kosovo-Florim ;)

Mamma

Mamma, du är världens bästa person.

Även fast jag inte alltid har visat det, och även fast du kan vara en riktig bitch ibland.

Men när vi har våra bra stunder så är du helt underbar.

Förlåt för allt dumt jag gjort mot dig, förlåt för alla gånger jag sårat dig.

Förlåt för det helvetet jag skapade hemma, men jag är inte samma dotter längre. Det vet du, och jag försöker verkligen det bästa jag kan.

Det värsta jag vet är att se dig ledsen, får en sån klump inom mig.

När jag ser dig gråta vill jag bara krama om dig och säga att allting kommer att ordna sig, att allt kommer att bli bra igen. Jag har aldrig träffat någon som är som dig mamma, du bryr dig verkligen.

Du gör allting för mitt eget bästa, även fast jag inte alltid ser det på det sättet.

Du finns alltid där och ställer upp, du har aldrig backat.

Nu är jag bara 17 och ser inte att du gör allting för mitt eget bästa.

När jag blir äldre vill jag bli precis som dig mamma.

Jag vill uppfostra mina barn precis som du gjorde med mig.

Men jag kommer aldrig bli som dig mamma, inte ens i närheten.

För du är mycket starkare än vad jag någonsin kommer bli.

Jag hade aldrig klarat mig igenom dom här åren utan dig.

Eu te amo mamãe <3

/A

Mamma sa...

Mamma sa att jag aldrig ska glömma
vem jag är det gjorde jag inte jag vet
vem jag är och jag vet vad jag ska bli.

Jag ska bli en stor man en som vet var
man ska gå i livet och vem man är
Och aldrig glömma vem jag var eller var jag varit.

Vem jag var det va fan inget bra jag bara förstörde
för min mor och far Igenom att röka på och dricka
jag leta efter rus jag ville sväva högt i det blå.

Ta vara på tiden här för en sån här chans får du bara
en gång i livet det e inte Många som har den
turen och får hjälp med att komma ifrån ett missbruk.

Folåsa är inte slutet av ditt liv fan ta hjälpen snacka
med psykologen och din kp. Prata med folket här
du måste ändå vara kvar här visst du kan ju rymma
men det leder bara till problem det vet jag av erfarenhet.

/Zeb

Mina framtidsplaner

Jag heter Linnea och är 14 år gammal. Jag sitter just nu på en Sis institution i Göteborg, p.g.a att jag har rymt hemifrån och tydligen har ett psykiskt nedbrytande beteende.

Jag har suttit på 2 behandlingshem och liknande förr men det här är mitt första låsta. Och det ska bli mitt sista också. Jag gör en utredning för att se om jag har t.ex. ADHD, ADD eller någonting liknande. Jag mår inte speciellt bra här och nu, det gör nog ingen, Att vara inlåst och inte veta var man ska komma är väldigt jobbigt, men det kommer lösa sig så småningom när man kommer härifrån.

Mina föräldrar litar inte på mig längre för jag har ljugit och rymt hemifrån så mycket under 3 års tid. Jag är ganska besviken på vad jag har gjort under åren, men under min tid här på Kompassen har jag faktiskt insett att så som jag levde förut var fel. Jag gjorde fel val och föll för gruppträck. Jag har lärt mig att säga nej och jag vet nu att istället för att rymma kan jag prata med någon och reda ut saker istället för att fly.

Och det viktigaste och bästa av allt är att jag har lärt mig att kontrollera min ilska. Innan brukade jag få stora utbrott och slå sönder saker och skrika åt folk, det kunde hålla på i timmar, men nu kan jag lugna ner mig och prata istället.

Jag har också insett vilka av mina vänner som är bra för mig och vilka som inte är det.

Om 10 dagar är min utredning klar och då flyttar jag. Det ska bli skönt att komma ifrån detta stället. Fast saken är den att jag inte vet om utredningskeretaren som gör utredningen har

fattat att den jag var förr, förut-jag, inte kommer vara med när jag kommer ut. Istället ska jag bli Framtids-jag, det gäller bara att få honom att förstå det så jag inte hamnar på låst igen. Men jag ska göra mitt bästa för att övertyga honom.

Min högsta dröm just nu är att utredningen visar att jag kan bo i en hemmamiljö så att jag kan flytta till familjehem i Norrköping. Då kan jag fortsätta gå på Enebyskolan och kanske börja i den lilla klassen för de som har svårt att koncentrera sig. Då kan jag komma ifatt med skolarbetet som jag har hamnat efter med på Kompassen.

Jag får också träffa min älskling Mange och mina vänner Nelly, Amanda, Jennyfer, Oscar, Linn och alla de andra. Vi kan ha våra grillkvällar på stranden och tjejkvällar framför teven. Jag saknar det jättemycket så det ska bli så kul att kanske få komma tillbaka till Norrköping.

Jag skulle gärna flytta hem till mamma och pappa men de litar ju som sagt inte på mig än så om jag bor någon annanstans först kan jag ju bevisa att de kan lita på mig, och efter ett tag kommer jag få flytta hem.

Jag har bestämt mig för att inte skolka mer och börja sköta läxor så jag får en bra utbildning. Många runtom mig tror nog att jag kommer börja skolka igen efter några månader, för så har det varit förr. Men nu tänker jag bevisa för alla att jag kommer klara det.

Jag tänker ju Framtids-jag nu!

Att sitta inne på Kompassen i 3 månader med sina tankar är ganska nyttigt. För ute i vanliga livet så tänker man inte lika mycket. Jag har verkligen fattat hur viktig skolan är för att

komma någonstans i livet. Och jag vill ju komma långt så jag måste helt enkelt kämpa jättehårt med skolan.

Om 15 år vill jag bo i en egen lägenhet, helst takvåning, i Norrköping med en hund och kanske pojkvän. Jag vill inte ha några barn utan jag vill vara fri. Jag vill jobba med antingen kläder och mode eller så vill jag göra film. Min högsta dröm är att göra en Oscar-nominerad film.

Jag kommer nog ha mycket kontakt med min familj för även om det inte funkar så bra just nu så älskar jag dom. Min mamma håller ju också på lite med film och sådant så hon kanske kan hjälpa mig att komma dit jag vill.

Jag hoppas att många av de vänner jag har nu finns kvar om 15 år också.

Linn är min barndomsvän. Jag kommer att hålla kontakten med henne när jag blir vuxen.

Om jag blir känd för min film kommer hon vara den som får gå med mig på röda mattan. Hon betyder allt i världen för mig. Jag kommer nog ha mycket kontakt med Nelly också, för hon är en sån där vän man ska hålla hårt i. Det finns inte många såna men jag har ju turen att ha flera stycken, och det är jätteglad för.

Jag kommer fortfarande att hålla på mycket med ridning när jag blir vuxen. Helst av allt vill jag kunna ha en häst då med. Att rida ut ensam i skogen med sin häst är den bästa känslan som finns. Man känner sig så fri när man är där ute helt ensam.

Då är det bara jag och hästen och vi kan rida vart vi vill, och hur fort vi vill. Det är det absolut bästa som finns!

Så min vistelse på Kompassen har varit både jobbig men väldigt bra. Jag är glad att jag kom hit, för om jag inte hade hamnat här hade jag fortfarande varit Förut-jag.

Tack

/ Linnéa

Mina känslor är all over the place.

Ibland funderar jag på typ allt. Jag vet det förefaller mirakulöst,
- Jag fundera haha..

Nä men typ. Varför är det just jorden som vi bor på och som är berikad med vatten och syre ? Varför tror vissa att alla är inavlade (syftar på bibeln som säger att vi kommer från Adam & Eva) ? Varför är det smala , blonda tjejer med stora bröst som är idealet ? Vem fan kom på ideén med bloggar ? Varför är jag förälskad ? Hur blir man kär i fel människa ? Varför heter det just Vinter , vår , sommar å höst ? Varför började man använda allt som idag räknas som jätte miljö-farligt ? Varför kan inte alla samsas ?

Sååå jävla mycket frågor men ta mej fan inga svar...

Hur ska jag kunna hitta svaren ? Ska jag ge mig ut i den stora vida världen och leta ?

Nej jag tror jag låter det förbli frågor ... För utan frågor så skulle det inte finnas någon nyfikenhet eller någon fantasi . Och då skulle antagligen civilisationen stoppas... Ingen mer utveckling eller något. Maten skulle vara grå å tråkigt. Kläderna skulle va stela och inte alls utstickande eller fantastiska ... Barnen skulle inte kunna leka , Inga teckningar eller tavlor skulle tillverkas.... Okej det är nog ganska bra att man har frågor.. Fast jag skulle nog gärna vilja veta svaret på iallafall några av dom.

Ibland vet jag inte vad jag ska göra med mig själv.

Jag brukar säga att jag inte bryr mig , alla vet det. Dom känner mig som tjejen som skiter i allt. Men jag är inte hon. Jag är tjejen som brister i gråt i avsaknad av sällskap.

Tjejen som ångrar sig , tjejen med alla fel och alla brister ...Jag vill vara stark och älskvärd men viktigast av allt jag vill lära er att förlåta, för er skull visst men oxå för mig för jag kan inte med att ha det såhär hela tiden ... För jag kan säga att jag inte bryr mig. Men Jag kan inte mena det...Jag vill att ni ska förstå så mycket , sannerligen allt men jag kan inte berätta för ni vill inte lyssna... Ge mig en möjlighet att få berätta för er, ni behöver inte säga någonting men om ni bara kunde lyssna så skulle ni iallafall veta hur vad å varför... Förlåt att jag behandlat er som skit, var känslökall och gjorde allt för att va tuff...Det var fel ... Jag har insett det nu , det är okej att visa känslor. Jag är inte svag. Jag är påväg upp nu. Har en träningslägenhet här på Brättegården. Det är bra. Snart drogfri i ett år. Inget kan stoppa mig nu. Jag vet vart jag vill och jag ska klara detta. Jag ska bli plastikkirurg . (Mer tufft åt folket) . Nu blir denna texten rörig . Jag stannar där . TACK!

Medina Catharina Aurelia

Min historia

Tjo! Det som har varit bra på Bärby är många saker.
Förändringen av mitt liv

Började här. Här började jag att tänka på bra saker. Personalen fanns där

För mig och jag har träffat bra vänner under min tid här.
Jag har trivts

bra på skolan där jag har fått bra hjälp och blivit respekterad av lärarna och de har haft ett

bra bemötande. Det har varit jättebra på Höjden och jag vill tacka för allt stöd

och grym personal. Ni på höjden och på skolan, ni har varit grymma. Till alla som läser

det här, mitt tips är att ha tålmod, lyssna och lita på soc.
Det kommer man långt på.

Peace out!

Mvh

Joakim

Min tid på björkbackens skola, varje historia har sitt slut.

Jag kan ju börja med att säga, att bo här har inte precis varit det lättaste för mej.

Men jag har valt att kämpa mej igenom detta, och det gjorde jag och nu sitter jag här och skriver.

Idag är det tisdag, på torsdag flyttar jag hem och börjar på en annan skola, och det känns helt fantastiskt.

Du som läser detta kanske kommer tro att jag är helt dum i huvudet, men det är jag inte.

Jag är Jag, och det är tack vare björkbacken som att jag ens lever idag

Visst jag har haft mina problem, men jag har liksom tagit mej igenom detta.

Med hjälp av min familj och mina vänner, och det är jag glad över.

Jag kan ju inte beskriva hur mycket det har betytt för mej att min familj har stöttat mej igenom allt osv. Utan dom hade jag aldrig klarat mej.

Jag har bott här i 11 månader snart 12.

Min tid här har varit jobbig och komplicerad, men jag kommer ändå att ha minnen av gruppen jag bott och levt med, vilka minnen vi delat tillsammans, vi är i stortsätt som systrar hela högen.

Och idag har jag det bra, min självska debeteende har minskat.

jag minns alltid då jag kom till skolan dom första månaderna i stor skolan o hur det kändes. Det kändes som att vara omringad av en flock huliganer.

Men mest så vill jag säga tack till Elma, för du stöttat mej igenom skolgången, jag är verkligen tacksam över det du gjort för mej.

Det hoppas jag att du också förstår.

Detta är en bra skola för tjejer i min ålder som har det svårt hemma eller mår dåligt i sig själva. För tjejer som skolkat mycket som jag gjort.

Så är detta en jätte bra skola, vi har bland annat lärare som är toppen, som lyssnar och vill hjälpa oss ungdomar.

Dom ser till så vi sköter oss i skolan, ser till så att vi kan gå ut med bra betyg, och det betyder mycket för många av oss.

När jag kom hit till björkbacken då var jag 14 skulle fylla 15, nu är jag snart 16, vilket säger att jag bott här i ett helt år snart.

Men jag är glad för den hjälp jag fått av all personal och lärare, innan jag kom hit, så var det bara skolk i min skolgång, det är det inte idag.

Efter allt skolk har jag pluggat igen 2 årskurser över sommaren, och har betyg, och det känns jätte bra för mej.

Och nu vill jag bara komma hem. Så gör så som jag, kämpa er igenom det här, för det löser sig, allt löser sig,

Bara du kämpar och hittar din plats för vilken människa du vill och ska vara, okej jag kanske inte har valt att vara mej som jag är.

Men detta är det livet jag valt att leva, jag har i stortsett hela mitt liv varit utsatt för mobbing p.g.a. min homosexualitet.

När jag kom ut med att jag var homosexuell, så var det inte lätt kan jag säga direkt, det har varit så sjukt svårt en tid.

Men nu har jag kommit ut med hela den, och jag kan inte fatta, att folk faktiskt älskar mej och accepterar mej precis som jag är.

Och det är något som betyder för mej.

Så nu när du läser detta brev, du vet inte vem jag är, men lova mej att aldrig ge upp hoppet för allt löser sig igenom tiden, allt som har en bra början har ett bra slut. Ja du fattar säkert vad jag menar. Låt inte ångesten ta över din kropp, skuggorna inuti dej kommer att släppa, låt dom inte ta över din kropp.

/ MINAH

Min älskade, mitt livs kärlek

Allt jag gjort i mitt liv har lett mig till dig.
Dom misstag jag gjort har sett till att jag
fått träffa dig.
Jag har ångrat vissa val men sedan
tänkt hur skulle jag kunnat träffa dig då?
Men det finns många saker med dig som
jag just nu ångar,
All alkohol och alla gånger jag har åkt
till dig ...
Men jag älskar dig och det är de ända
som betyder något!
Du lovade att du alltid skulle finnas här för
mig när jag behöver
Dig ! men vart är du ?
Dagen när bara allt blev ett rent helvete , dagen då
Jag hamnade på ett LVU hem fick jag reda på att
Du skaffat ny flickvän
En tjej som du knappt känner, på våran halvårsdag
... Som när vi träffades så vårt förta ögonblick tillsammans
Var bara ett misstag du sa att de var kärlek
Vid första ögonkastet
Men du bara spelade.
Just nu undrar jag om du verkligen älskar mig,
Eller om allt bara var en stor bluff var de det?
Älskar du mig, tydligen inte när du bara lämnade mig så...
Nu pallar jag inte må dåligt på grund av dig,
Eller ta mer skit från dig!
Alla ska få veta allt, alla slag, alla slag jag fått av dig.

Hoppas du mår bra nu.
Hoppas du och din nya tjej blir lyckliga tillsammans
Önskar er all lycka i världen.
Visst jag erkänner att jag saknar dina läppar
Mot mina men vad ska jag göra?
Du vill inte träffa mig så då får jag acceptera det!
Men du, jag klarar mig utan dig! Men frågan är
Varför gråter jag för dig
Du är inte värd mig du är bara en dum idiot!
Men tack du har lärt mig en läxa.
Jag är stark nog att klara mig utan dig
Ja vi ses någon dag.

Felicia

Mina tankar

Kärlekens dörr står alltid öppen. Det är bara att stiga in.
Man kan inte stänga in döden, men man kan hålla den borta.
Spegeln har två sidor. Så har även själen.

"Skogstoken"

Missförstådd, hånad och skör

Missförstådd , hånad och skör ,
du går igenom livet och stör.
Koncentrationssvårigheter och damp ,
ger en ständig kamp.
Intrycken flödar aldrig i sinande ström ,
trots otaliga försök får du aldrig beröm.
Din attityd kan verka kaxig och tuff ,
men är Din osäkerhets bedrägliga bluff.
Inuti ett vilset barn med ömhetströst ,
söker bekräftelse när oredan är som störst.
Se min kreativitet och glöd ,
istället för att banna mig i min nöd.
När ska andra någonsin förstå? De säger :
du kan bättre än så !
Om du bara lägger manken till ,
och försöker sitta still.
Att just detta är ditt problem ,
gör födelsen av detta poem.
Från gryende morgon till slumrande kväll ,
du gör ditt yttersta för att verka snäll.
Din levnads ram behöver vara stram ,
din oro lugnas av en värmande kram.
Missförstådd , hånad och skör ,
du går igenom livet och stör...

// Natalie

Mitt Gränsland

Jag skiter i, jag ska hem till min familj. Efter fem år måste dom fucking förstå hur jag mår.

Jag saknar min underbara flickvän Michelle som ständigt får vänta på mig.

Jag vill ha ett normalt liv, inte massor kriminalitet och droger.

Jag saknar VERKLIGEN min familj.

Jag älskar min familj, min familj är allt, men, men ,men vad kan man göra hascha eller sköta sig.

Respekt till er alla, saknar er grabbar speciellt Benji, men åter igen måste jag tacka mitt livs kärlek. Jag skulle dö eller döda för dig Michelle, i vått och torrt har du funnits där för mig. Jag vill också tacka min mamma som också alltid stått vid min sida.

Jag saknar känslan att komma till Jönköping eller Linköping utan att kolla över axeln.

Jag vill ha frihetskänslan igen, fyfan va skön känsla det är att få va med sin familj. Respekt till er alla.

Med vänlig hälsning// Dennis JKPG&LKPG

Mitt krossade hjärta ...

Jag känner mig stressad och livet är fullt av måsten.

Många ligger på mig från olika saker både i skolan och på fritiden och jag känner mig inträngd i ett hörn.

Jag försöker att säga ifrån så att jag kan återfå kontrollen tillbaka och få tillbaka lugnet.

Jag tror att någon i min närhet är besviken på mig eftersom att personen i fråga undviker att svara på mina frågor och samtal. Jag försöker lösa problemet innan det är för sent.

Många menar på att det är en bra period för mig

Att städa upp saker i mitt liv.

Jag vill känna mig utvilad, pigg och ha energi till en massa bra saker men nej nej nej det finns inte ens i mina tankar.

Det är bara en dröm jag får fortsätta drömma om.

Folk i min omgivning misstolkar mina ord när jag bara vill något väl.

I en period blev jag av med något värdefullt kan man säga,

Det var att jag slutade gilla mig själv på grund av hemska saker jag blivit utsatt för.

Jag hann och ville inte längre älska mig själv.

Jag var uppmärksam på allt i min omgivning, men det gjorde det bara värre.

Det enda jag ville till slut var att komma till en annan värld trots att jag var rädd.

Att unna sig lyx är inte fel,

Men det var något jag vägra ge mig själv,

För att jag inte tyckte jag förtjänade det.

Just nu vill jag hinna med alldeles för mycket.

Mina vänner har slitit sig åt olika håll, jag har mycket i skolan och jag vill lägga uppmärksamheten på min familj som splittras.

Det är hemskt att tänka tanken men det är så det är, sanningen är att jag knappt kommer ihåg det roliga med livet.

Jag har just nu svårt att sätta ord på allt mitt jobbiga.

Det är lättare att säga och höra saker än att göra dom.

Det är en sak jag kan lova. Jag är inne i en period då jag tänker och filosoferar en del. Mag. känslan är inte bra jag känner mig obekvämt och ej tillbaka lutad. Jag är hela tiden på min vakt.

Jag vill släppa loss och ha kul. Kraven på mig själv just nu kanske är för stora för tillfället.

Jag måste spela mina kort väl för att inte hamna i klistret, jag får inte vara rädd mer.

Min vilja och förmåga att hjälpa andra kommer ändå inte komma till nytta för att vart jag en befinner mig blir allt verkligen fel. Att få uppleva roliga stunder är bara att fortsätta drömma om. Det kommer inte hända igen

Jag verkar ha en hel del på gång och jag känner mig både rastlös och stressad. Mitt själv förtroende verkar ej vara på topp.

Jag glömmmer bort att ha kul jag kommer knappt ihåg hur det går till.

Folk i min omgivning får mig att tänka extra mycket på mina problem det tycker jag är extremt jobbigt.

Min önskan är att stänga mina ögon och bara blunda och nästa gång jag öppnar dom så är mina problem borta, Det jag verkligen vill bli av med för jag orkar inte ha det på det sättet mer. Mina tankar runt att ta livet av mig blir bara större och större.

Det blir jobbigare och jobbigare.

Det är det som är det värsta, fy fan jag pallar inte mer omg. jag vill bara ha det så som alla andra har. En vanlig Svensson familj liksom.

När någon frågar mig vad menar du med vanlig familj,

Då menar jag en familj som inte är som min t.ex.: Bråket, allt våld, skrik alla grova ord som sårar en och alkoholen.

Jag vill bara slippa allt det, det gör jag just nu pga. av att jag sitter på långanäs avd Änglagård men allt är inte borta bara för att jag är här. Det känns mera som en flykt väg för mig, att vara här och inte ta tag i mina problem man blir ju behandlad som små treåringar på det här jävla stället. Det orkar jag fan inte med mer. Mina tankar bara är katastrof speciellt på nätterna det är verkligen katastrofalt.

Jobbiga tankar som kommer om vad jag vill och ska göra vilka beslut som jag ska ta om jag ska ta de dåliga eller det bra men det blir oftast de dåliga för det känns som om att det blir ett enklare val men det är ju det som det inte blir sen senare i efterhand.

//Jennifer "GBG"

Mitt liv!

Jag bodde hemma tills jag var femton år. Sen blev allt bara tokigt. Jag bråkade med mina pären och allt blev fel! Därefter kom jag till ett öppet behandlingshem och jag knasade till allt.

Jag rymde från behandlingshemmet och hamnade hos en kompis. Där stannade jag ett tag. Då började jag med saker som jag ångrar nu.

Jag bor på Vemyra nu och jag har det bra här. Jag vet jag har gjort fel saker. Men jag vet också att livet går vidare.

/anonym

Mitt liv...

Innan var jag mycket emot droger men började dricka och röka cigg när jag var 13år.

Har dock alltid varit mycket för spänningen i att sno bilar, snatta, göra inbrott och shit.

Gjorde inbrott i ett hus, var la runt 8 – 10år då, och snodde massa grejer och pengar vi hittade.

Jag bestämde mig för att tänja på mina spärrar kring droger, tog bara sånt som kom från naturen

och inget kemikalist som tabletter eller tjack.

Jag testade hasch hos en, tyckte det var rätt kul så fortsatte typ dagligen i ett halvår.

Men så tröttnade jag på haschet, blev ju så trött av det, och en polare hade concerta. Fick obegränsat i typ tre dagar så tog det och älskade ruset man fick. Testade fler gånger och även Ritalin.

Så blev jag riktigt sugen på att testa tjack, så varför inte liksom? Jag testade en gång, blev typ torsk direkt. Ville bara ha mer direkt.

Under det halvåret då jag precis börjat så levde jag ett rätt luffigt liv, sov på spårvagnar, gjorde inbrott i kolonilotter för att ha någonstans att slappa och sova, snodde mat för att kaka eller gick ner till såna volontärgrejer för hemlösa och kåkade mat och gick till kyrkan för att få pengar osv.

Testade spruta också, delade med en. Var så rädd efteråt att jag fått någon smitta, men hade inte det sån jävla tur. Jag fortsatte typ dagligen i över ett halvår, började lite lätt med meta ett tag med.

Sen dess har jag, kan jag faktiskt erkänna, varit beroende av tjack. Varje dag är en jävla kamp mot kroppen som bara skriker efter tjacket. Drömmarna som innefattar sprutor och en jävla massa pulver. Men ändå ångrar jag ingenting för denna perioden av mitt liv har varit bra.

Och nu sitter jag här inlåst, frihetsberövad. Vill bara sätta mig ner och gråta, vill bara skrika och slå alla i närheten för jag mår så dåligt över att vara här. Dom säger att det är för min egen hjälp, fuck det, fuck hjälp jag har inte bett om det. Egentligen blir vi hjärntvättade, dom sitter och trycker in i vår skalle att det är dåligt att leva utanför normen, man ska leva ett jävla svenneliv som alla andra. Men vad fan har jag bett om deras åsikt, nej... Jag älskade mitt liv, innan socialen kom och tog det ifrån mig.

Men vad finns det att göra åt saken? Livet fortsätter ändå.

Erica S

Mitt liv då allt började. ☹️

Jag flyttade till ett familjehem 2008. Efter 9 månader så fick jag flytta till ett annat familjehem där min syster bor. Vi gjorde mycket roliga saker tillsammans.

En dag så skulle det flytta dit en ny tjej och vi blev inte så bra vänner, vi två bråkade hela tiden. Våren 2010 så började jag rymma, jag var borta i 6 dagar och alla var oroliga över mig. Efter ett tag så blev det bara mera och mera dagar, alla blev mera och mera oroliga ...

Jag började ta droger med mina kompisar, alla ville att jag skulle ta droger. En dag så träffade jag en kille som tog droger och då började jag med det också.

Allt blev bara värre och värre i mitt liv. Jag förlorade kompisar på grund av droger. En dag tyckte min soc att det räcker med rymmandet, så hon flyttade mig till Lillatorp ett öppet behandlingshem, men jag stack där ifrån.

Så hon flyttade mig till Hagen. När jag hade bott på Hagen i 5 dagar så började jag och en tjej som heter Amina och en kille som heter Adam som bodde där rymma. Efter 1 månad så ville min soc skydda mig från farliga situationer så hon flyttade mig till Björkbacken i 6 månader. Sen fick jag flytta hem till mitt familjehem igen, men jag stack där ifrån och var borta i 2 månader och flyttade till Slottis. Allt blev knasigt och jag började med droger igen och stack därifrån och sen flyttade jag till Lillatorp igen. Sen ringde min soc mig och sa att hon skulle flytta tillbaka mig till Björkbacken igen och då träffade jag 5 underbara tjejer som heter: Julia , Linnis , Linnea Sanna , Josefine . Efter 7 veckor så flyttade min soc mig till Långanäs

...och nu har jag bott här i 2 veckor ... det enda man gör här är att gå i skolan och sitta och kolla på tv och umgås med Emma. Älskar dig Stora syrran du finns alltid där när jag mår skit. Du är en ängel utan vingar och ser till att allt e bra med mig. Men en dag kommer du vara min ängel med vingar, fast den dagen kommer inte än. För jag vet, om du blir min ängel med vingar så kommer du vaka över mig och så, fast jag kommer aldrig låta dig bli en ängel med vingar, för då blir vi 2 änglar med vingar.

Jag älskar dig gumman <3

Ska aldrig släppa taget om dig aldrig . <3

Men får se hur länge man ska bo kvar här.

Ps. saknar Björkbacken ☹☹☹☹☹☹☹☹

Alexandra Å <3

No Limit

Jag droppar dig under snön me min gun
tare inte personligt vill bara ha lite fun,
göre passivt snyggt o me stil
har husslat mycke har en
egen robbad mobil, blivit jagad en civil
på ett klassiskt sätt jag sprang han hade bil,
springer genom förort o förort,
försöker göra d fort men blir plockad
blir trakasserad visiterad o knockad,
måste leva mitt liv o försöka komma vidare
fast de går inte när kapitalismen
gör allt till lidande, rymmer o d går som de går,
lämnar massa spår inlåst igen o drar en tår
hatar mitt liv mitt hjärta har för många sår,
inte sett nån förändring under alla dessa år,
vill bara ha ett normalt liv växa upp o må bra
inte känna att jag ska ta mitt liv o hata allt o dra,
vart e känslan som man hade när man va barn
när man satt framför tvn o kolla hela dan,
känns som att de e jag mot hela världen
känner hat o att jag blir självmordsbenägen,
fast jag vet att jag fortfarande mitt liv vill ha
kommer inse att livet e värt att leva nånda,

Nolimit – Marcus

Nu ska jag berätta...

Nu ska jag berätta, lätta på all smärta, lätta på mitt hjärta,

Skiten började efter jag hade flyttat ner till Kalmar. Jag hamnade i gäng och var fast i dom kriminellas armar. Jag började snatta började ta, sen så tappade jag bort den som var den så kallade jag, jag visste inte vem jag va och alla normala ville att jag skulle dra,

Men jag lyckades ta mig ur dom kriminellas banor, jag flyttade till en fosterfamilj och trodde allt va bra men jag hade mina dåliga vanor kvar. Vart avstängd från skolan för att jag hamnade i slagsmål, tänkte spränga skolan men morsan kom på mig precis innan det va dags för kvällsmål, vart inlåst på akut psyk men rymde för att jag ville ut,

Stack ner till stan där ja var van att va, men blev plockad av snuten, fick LVU i några dar,

Gick på avdelningen i sex veckor, blev förflyttad till Folåsa ett behandlingshem för unga människor, och där sitter jag nu kollar in i en data skärm och skriver ett skolprojekt,

Nu tänker jag på mig själv och slipper all jäkt,

Av: Filip

Nyckeln till ett bättre tänkande

I början när jag kom hit så mådde jag piss, jag ville döda alla, det kändes eller a jag tyckte att det va alla andras fel att jag satt här. Men efter två tre dagar när jag hade fått tänka igenom lite så va det faktiskt mitt eget beteende som gjorde att jag hamnade här ingen annans fel utan det va mitt, det känns så jäkla bra att jag e här ändå, nu kan jag ju få hjälp med hur jag betar mig, att få ordning på livet, kunna börja om på nytt. När jag kom hit i början så fick man fan inte göra ett jäkla piss tyckte jag och alla va skit duma och man grät och mådde dåligt och man tyckte så jävla synd om sig själv, aha då va man inte så tuff längre som man innan tyckte att man var, jag tyckte det va jävligt coolt att bli tagen av polisen men när jag fick reda på att dom skulle ta mig till ett ungdomshem i Jönköping då kom tårarna jag kunde inte sluta gråta jag kände mig inte så cool längre jag kände mig dum och jag skämdes för hur jag hade betett mig mot alla och framför allt min familj dom va ju jätte ledsna och oroliga såklart . Men nu så kan det bara bli bättre och man kämpa åt rätt håll det är bara att tänka och se det positivt det kan ju inte bli sämre än va det va innan .

/anonym

När jag var 11...

När jag var 11 började allt knasa. Jag mårde dåligt, det tog inte lång tid förens allt rasade. Jag valde drogerna framför familj och vänner. Jag sket i skolan, socialen satte mig på hvb-hem, sen stack jag och nu sitter jag på Långanässkolan. Jag har sjuk jävla ångest men jag försöker se det positivt för jag har kommit ganska långt nu om man jämför hur jag var innan.

Jag är inte den jag var, jag känner mig själv nu.

Nu har jag ett liv framför mig, inga droger inga rån. Det är slut på all jävla skit nu, det är fan inte värt det när du får ditt straff.

Jag frågar mig själv, hur kunde jag svika dom jag älskar mest av allt så mycket?

Jag är glad och sjukt tacksam över att ni inte slutade kämpa och gav upp även fast jag var sån idiot mot er.

Nu har jag varit inlåst snart ett halvår. Det känns helt knas att göra allt med tvång, jag är fortfarande ett barn. 13 år, nere på botten av att höra dörrarna låsas.

Tack mamma, pappa och bror utan er hade jag inte varit vid liv idag.

Peace & love!

Ebba

När vingarna fälls ut.

Vinden blåser igenom mitt hår,

Havsdoften tar sig svalkande in genom min näsa och ner till mina lungor,

det luktar friskt. Solens påbörjan till nedgång lyser upp det glittrande vattnet

där svanungarna badar. Vinden fångar tag i min scarf och drar den med sig ut över havet.

Den svävar så fridfullt och lätt. Om jag ändå kunde flyga, bara släppa det som tynger mig

och lätta från marken. Se havet från ovan och känna den friska vårlukten som trycks

under mina utslagna vingar. Att bara få njuta och släppa verkligheten bara för en stund.

Sanna

Om mitt liv

Jag är en tjej som är 17 år, som kommer från Somalia som har varit med om det mesta och har sett det mesta. När jag fyllde åtta år förändrades allt, mamma och mormor bestämde att jag skulle omskäras. Jag vet inte vad som var värst, själva omskärelsen eller hur mamma började behandla mig efteråt. Det kändes som om hon hade övergivit mig eller inte älskade mig längre. Hon började slå mig och jag var tvungen att göra allt arbete hemma. Jag blev en hemmaflicka, som blev slagen av sin egen morsa, bränd av sin egen morsa men trots allt älskade jag henne.

När jag var tolv år berättade mamma att vi skulle flytta till ett land som heter Sverige men att vi först var tvungna att åka till Etiopien för att kunna få våra pass. Min pappa bodde redan i Sverige, han flyttade dit när jag var sex år. Vi bodde i Etiopien i 8 månader innan vi flyttade till Sverige. Jag tvingades lära mig det nya språket, för att kunna tolka för mamma. Det var jobbigt.

När jag kom till Göteborg var allt nytt för mig, nya människor nytt land, ny stad, och framför allt- jag hade aldrig sett snö. Den första dagen när jag kom till en svensk skola var allt annorlunda, ungar som hoppade från bord till bord och jag var väldigt tystlåten och blyg. Jag tyckte också att det kändes jobbigt att behöva gå i en årskurs 2, när jag egentligen skulle gå i årskurs sex. Tiden gick det kom den dagen när jag insåg att mina vänner hade ett bättre liv än mig, jag mådde fett dåligt.

När jag var 16 år började jag supa, röka hasch och ta narkotika och skit och efter det började jag slåss, bråka och vara upp-käftig. Men hjälpte det egentligen? Nej, för nu sitter jag ju på

en p12:a och undrar vart mitt liv tog vägen. Alla ni där ute, gå inte i samma spår som jag, det kommer bara att sluta i katastrof. Visa istället att man kan göra bra ifrån sig, även om man har haft en dålig uppväxt. Och ett stor kram till Alexandra Å.

PS: SOUDA

Orden från, vem...?

SV//: Ett ord kan såra en hel släkt.

DA//: Et ord kan såre en hel sløgt.

SV//: Kärleken är som en spegel som reflekterar det du ger.

DA//: Kærligheden er en spejl der glimtes tilbage.

SV//: Kärleken är inte en lekplats för barn.

DA//: Kærligheden er ik' en legeplads for børn.

"Östgötakillen"

På snäckan

Vi på snäckan vi brukar spela XBOX 360 för det mesta dom spelen vi spelar heter SKATE 3 NHL 1012 FIFA 2012. Annars brukar vi vara ute och spela fotboll eller spela inne vi spelar också innebandy. Det brukar vara skit skoj. :)

/anonym

R.I.P Min ängel

Ewelina varför just du. Det kunde lika gärna varit jag!

Du har lämnat en stor saknad efter dej och den saknaden kommer alltid att finnas kvar hos oss som verkligen älskar dej.

Men förstår, att gud ville ha tillbaks sin vackra ängel.

Jag hoppas att allt är bra nu och att du tänker tillbaka!

Jag kommer alltid att sakna dej min underbara vän, att förlora någon nära bland droger och kriminalitet är inte det första man vill. Du var så ung och hade ett liv framför dej. Men jag kommer följa en väg som du kommer att visa mej för jag älskar min ewelina!

Tänk det kunde lika gärna varit jag, jag älskar dej nu och för alltid!

Vila i frid min ängel

//Paulina R.

Robins låt

Sitter inlåst på mitt rum
Tänker på alla mina vänner
tänker på alla som jag känner
jag undrar vad gör ni ikväll
Vissa av er kanske sitter i en cell
Andra kanske är med sin familj
Och några av er kanske sooftar med en spliff
Ja jag längtar efter er
För varje dag längtar jag mer o mer
Jag hoppas att personalen det ser
Ja för jag lovar och svär
Ibland kan tillochmed jag vara tvär
Livet här inne är ingen dans på rosor
Att varje dag tänka på alla er därute
Och hamna i tjafs med personalen
Över orättvisor och annan skit
Vissa personal tror att dem är en jävla plit
Och jag lovar snart pallar jag inte ta mera skit
Jag börjar tänka på att rymma
Och att ge personalen en höger rakt i ansiktet
Ja här inne mår man inte alltid bra
Ibland kan man bara snea över småskit
Och tänka fuck it all
Men sen inser man för att få smaka på frihet igen
Måste man spela med i deras jävla spel
Man måste ta den o suga tills man fucking spy
Och det är det jag avskyr att låta dem ha makten
Att styra över mitt liv hur jag ska bete mig och må
Så jag tänker på er
När jag inget annat ljus ser

Alla mina vänner och min familj
Ni betyder allt för mej
Min fina lillasyster jag älskar dej
Hoppas attt du mår bra idag
Att du är glad och busar till natten är här
Och emelie jag vet att det inte längre är vi
Men jag är fortfarande kär
Ja min mamma och fredrik jag älskar er med
Ni får mej att må bra
Och alla mina vänner speciellt Robin
Du får mej alltid glad när jag är sur och tvär
Och jag lovar jag hoppas att du alltid kommer att
finna där för mej
Min bästa vän
Det är ni som får mej o tänka framåt
Och inte tänka på det som var
Utan er skulle jag vara kvar i mitt gamla jag
Nu har jag lättat mitt bröst
och berättat vad jag känner för er
Så nu är jag glad och måste dra men vi ses snart

Robin

Sitter fast men ändå glad

Soc ljög för mig , BUP ljög för mig , psykologer ljög för mig.

Man har gått igenom alla HVB hem med fel medicin,
som gjorde en aggressiv.

I mitt fall är jag glad att jag sitter på källan annars hade jag
inte levt nu!

Här sitter jag och längtar tills förvaltnings rättegången ska
påbörja och hoppas på det bästa.

Jag vill tacka källan för att jag fick rätt medicin!

Jag kan nu koncentrera i skolan, kommer mycket bättre
överens med min mamma som aldrig förr.

Allt jag vill är att soc ger mig en chans till.

Så alla er som sitter på låsta sis hem.

Ge inte upp , tänk på framtiden även om ni sitter där i
månader, ett tips är

Tänk positivt och glöm negativt

Alle

Skitsnack

"fick höra idag att jag börjat med en sak hur sjuka kan mäniskor bli ha bara goda vänner som pratar massa skit bara föratt man väljer andra vägar å inte deras vägar men jag skiter i det helt å hållet föratt dom alla e bara ruttna mäniskor utan moral el respekt för sin egen själ inte så konstigt man blir iskall mott folk nästan så man bli folk hatare föratt det är bara VÅRAN RAS som e horungar f****r som inte vågar säga direkt utan måste gå andra vägar som sakt därför jag har tatuerat in F**k ALLYA föratt det är till dom som snackar masa skit om en men men sånt folk måste finnas för de e dom vi hatar vi hörs snart igen då"

"S"

Skåne tjej

Min familj består av sex syskon och en massa djur. Jag e fjorton snart femton i april. Bor i Skåne. Jag flyttade till ett familjehem och sedan till Oasen, men rymde och slog personalen, så jag flyttade efter tre månader.

Jag flyttade till Hagen i Göteborg, men rymde och började med droger och sånt skit. När jag va på rymmen tog snuten mig körde mig till björkbacken avd kompassen. Två veckor senare flyttade soc. mig till Långanäs så nu bor jag på slätten.

Jag saknar min familj, men åker hem då och då. För några veckor sen förändrades allt, en tjej (Alexandra) flyttade till avdelningen. Jag älskar dig syrran jag kan prata om allt med dig, du är en ängel utan vingar. Jag finns för dig om du mår skit, jag vill bara ditt bästa och jag vet att de skit ibland gumman, jag känner samma sak. Och vet att jag kan prata med dig om de. Älskar dig puss och kram. Om du tar ditt liv så tar du två hör du de?

Och min älskade (bror) Adam vet inte var du e? Men saknar dig puss. Mamma jag älskar dig, de ska du veta även om vi bråkar. Och Claes Göran M vila i frid du va som en pappa för mig<3

Och Johan tack för att du valde mig och ingen annan tjej. Jag älskar dig baby<3 De e synd att vi e så långt ifrån varandra. Men de går. Vi ses snart puss.

Ps: Saknar den gamla tiden har förlorat vänner saknar dom som fan. Och jag saknar dig Johan<3

E. S <3

Sluta hata!

Sluta Hata

Sluta Mobba

Sluta Reta

Sluta Slåss

Sluta Hota

Sluta Våldta

Sluta Snacka skit bakom hennes/hans rygg

Sluta Behandla folk som skit

Sluta Ljuger

Sluta Va otrogna

Sluta Svika

Sluta Säga saker du inte menar

Sluta Spela cool inför dina polare!

Det e så jävla fittigt att spela cool inför någon några!

Det är otroligt många som begått självmord pga såna som du

Som våldtar, mobbas, ljuger ..osv..

Tänk lite, det är en tjej/kille som du o dina kompisar ser mår dåligt o har kanske inte lika snygga kläder som er andra o är bakåt dragen o har ingen att va med, hjälper de så att du o dina jävla kompisar mobbar henne/honom?

Nej ni förstör personens liv mer, kan inte fatta vad det är som är så jävla roligt, gillar du att se någon ledsen? O som salt i såren så slår ni personen? Tycker du det är modigt eller känner du dej stark eller vad fan äre? Du är jävligt feg som sparkar på dom som redan ligger, som fyller såren med salt som får dom att bara vilja dö!

Tänk att inte ha en ända vän, tänk att alltid vara ensam, tänk att veta att man kommer få stryk, tänk att inte våga kolla upp, tänk att vara rädd hela tiden, tänk att inte våga gå på toa, tänk att inte våga gå o äta, tänk att inte våga synas, tänk att alltid vara som en docka som alla spottar på, slår, retar o slänger saker på, tänk att det inte bara är folk i samma ålder tänk att det kan vara 5-7 år äldre, tänk att dom alltid kommer i grupper...

Det är så många, mer än hälften som begår självmord!

Vill du att folk ska dö?

Och du kanske tänker "vad gör det för skillnad om jag slutar att mobba"?

Om du slutar så tänker dina kompisar till lite o hälften om inte mer av dom slutar!

Om en i varje skola slutar mobba så lovar jag att kommer vara många som slutar!

Ni kanske tänker "hur fan vet du de"?

Det är så, om tex en kille kommer med nya skor som han beställde från nätet, så kommer hans polare också vilja ha såna för att dom är snygga sen kommer hans kompisars kompisar också köpa såna tills slut blir det typ ett par skor som är "inne" o

halva stan kommer ha såna, det är så med mobbningen också, alla härmar alla!

Jag hoppas ni förstår o tar åt av de jag säger!

Jag skrev mycket om mej själv där..

Jag vart mobbad som liten i flera år, från dagis till 4-5an, vart mobbad för min hår sjukdom (Alopecia Areata) och för att jag såg/ser ut och e klädd som en kille..

Vart slagen varje rast och varje gång jag skulle till och från skolan.

Inga vänner hade jag, vågade inte göra något, vart slagen av dom i min ålder och av dom som va 5-7 år äldre. Fegt, fittigt, idiotiskt, letar efter dom än idag! Dom gjorde så att jag mådde skit, vill fan begå självmord! Hade inget hopp, hade ingenting, hade bara mej själv o min ensamhet!..

Såren sitter kvar o kommer göra de hela livet!

När jag gick i 5-6 så fick jag mod i mej, jag vart kaxig, hamnade i fel gäng, rökte, slogs, bar alltid kniv ..osv..

Och efter typ 3 år så vart/e jag "kriminell" jag baxar, slåss varje dag, gör inbrott, langar, knarkar, dricker hela tiden hänger med Bandidos och har kompisar från HA, bär kniv hela tiden, rånar folk... de vart så jävla mycket bråk med familjen, dom slängde ut mej och sa att jag aldrig fick sätta min fot i huset, tog mina nyckel, ljög till soc o sa att jag hade rymt ..osv.. så jävla mycket knas som hänt! Min farsha vill lixom döda mej, min familj hatar mej, eller vilken familj, har ingen familj... jag sitter nu på låst sen typ en månad sen, det har varit en lång resa, flyttat runt till typ 10 olika ställen..

Jag skriver låtar om mitt liv ska lägga ut dom så fort jag kommer ut, jag har spelat in låtarna här, jag skulle spela in dom med ett par kändisar som Ken Ring, Rastegar, Flex, Jacco o ett par andra.. men dom väntar på mej, så när jag kommer ut så fixar jag till låtarna lite bättre sen är dom ute på Youtube.com mitt artist namn är då "Dompaa"

Btw: jag skriver att man inte ska mobbas..osv.. man ska inte göra det, och man ska aldrig slå på dom som redan ligger ner, jag slåss men aldrig på dom som redan ligger!

Tänk på de jag sa!

Ha de bäst //Domenique

Slutet på den falska början

När man bor på ett behandlingshem, känns det som att det är vi mot dem.

Fast det är inte så, Dom vill bara att vi på våra ben ska stå.

Dom vill ej se oss tillbaka falla, varken varma eller kalla.

Ibland så blir man ledsen och då släpper man en tår. Man gör inte som Britney och klipper av sitt hår.

Fast om det nu skulle hända kan man inte tillbaka vända.

Det är ju detta som är så hemskt.

Bilar går på bensin, människor går på mat. De som har riktigt otur har bara vitt pulver på sitt fat.

Istället för att käka godis och äta glass, står man bakom hörnet och röker hasch.

Soc kommer och tar dig och du tänker: varför gör dom så mot mig?

Det var slutet på den början.

Och inte början på det slutet.

/ Amandassirap

Smutset

Ljugit för mig själv, vänner och familj, sagt att allt går bra med droger som medicin.

Men i verkligheten har det bara förstört, fått mig vara de svin som ingen vill ha.

Gett mig ett rus som får mig att klara, den inre stressen, men gett mig mer när jag är utan.

Lett till inbrott i stora mängder, och till och med lurat pengar av dom närmsta jag känner.

Drogerna leder till ett överkligt rus, som för stunden känns bra, men inte i längden.

För efter ett tag blir toleransen högre, man ökar dosen och vill upp högre.

Kombinerar det med pix och droger som är grövre.

Sen kommer socialen och ska hjälpa en, påtänd på droger va det strunt samma.

Sedan blir man inlåst och tankarna tar in (hur fan kunde jag vara så dum att ta drogerna till mitt liv?) levt detta livet i snart 4 år nu, mist flickvän, vänner och mina föräldrars förtroende, Lämpet till körkort och betygen ifrån skolan.

Dags att sluta med all denna börda, ta chansen som dom ger mig, innan de är för sent.

Hejdå alla droger och allt annat skit, tack för allt negativt du gett mitt liv!

Magnus M

Smärta!

Jag sitter här och tänker på minnena från förr,
Det var innan jag släppte in dig innanför min dörr.
Då var jag en go tjej med så mycket glädje inombords,
Att du inte var bra för mig var något jag då inte förstod.
Så jag släppte in dig med vetskapen om att du var
en vänlig själ,
Och som hoppades och trodde att du bara ville mig väl.
Men efter en tid så vart du elak och väldigt hård,
Att leva med dig det var väldigt svårt.
Att aldrig veta var man hade dig, eller när nästa slag
skulle komma,
Jag njöt och var lugn varje gång då du hade somnat.
Men när du var vaken så gick jag med en stor klump i magen,
Jag hade kunnat anmäla dig, för det du gjorde var mot lagen.
Att utnyttja din styvdotter på 10 år, det är absolut inte okej,
Men det visste jag inte då, för jag var ju trots alla bara
en liten tjej.
Och mamma, var ju så glad och lycklig, vad kunde då vara fel?
Det enda jag visste att i din närhet så kände jag mig stel.

Jag antog att dina smekningar var för att visa din kärlek till mig,
Men nu när jag vet att det bara var för att tillfredsställa dig,
Så kan jag då med starka ord att Benny, jag hatar dig!
Och jag kan inte fatta att min mamma valde dig istället för mig.
Men det var hennes val, vilket hon kommer att ångra,
Men nu ska jag lägga allt det där bakom mig, för det hör till det
föregångna.
Till alla er därute, stå på er, våga säga nej,
För att utnyttja någon är inte okej!
// Angie

Sāmāra - Sommar

Kōna ēka saikata pathimadhyē kē' u āmi saikata ēra gandha manē haḃa. Khāli saikata phāmkā rāstāya sūrya yāya dhīrē dhīrē nicē sba āmi āpanāra ghara gata karmakṣētra yadi āpani bāri nā.

Sutra: Āmi āpani sūrya āpani āpanāra caśamāra upara karā upara shines dēkhatē pārēna, durmūlya. Āmi āpanāra jan'ya āmāra prēma prabala, ēmanaki yadi āmarā yud'dha thēkē jānatē cāna, āpani grīṣmakālē sārā jan'ya āmi ēkhānē ēsēchi.

Āmi rātē āmi bhābachi ēṭā chila daruna āmākē prakṛti thēkē bhulabēna nā āpani manē rākhabēna kibhābē āpani āmākē kṣipta? Manē rākhabēna kibhābē āpani cried. Tabē ki āmādēra prēma ki hayēchē? Dhana āmi cā'i āpani ābāra ēkhānē āmi āpani yē āmi paribartita hayēchē dēkhatē cāna.

Sutra: Āmi āpani sūrya āpani paryabēkṣaka āpani dhīrē dhīrē rāstā yētē ḃā'una upara shines dēkhatē pārēna. Āmi āpani yē āpanāra jan'ya āmāra prēma ḃṛṛha thēkē jāni, ēmanaki yadi āmarā yud'dha karatē cāna, āpani grīṣmakālē sārā jan'ya āmi ēkhānē ēsēchi.

Ā'uṭa uṭsāhita ēkaṭi mṛta māthā ēkaṭi caddilac ēra ṣṭikim ā'uṭa dēkhēchi. Āmāra māthāra madhyē sāmān'ya bhayēsa balēna: Nā āpanākē pichanē tākāna nā karatē pārēna nā tākāna. Āmi jānatāma prēma chila? Kintu āmi jānatāma yē. Tatadina cirakālēra jan'ya calē gēchē āmi tādēra dē'ōyā habē nā haḃa.

Sutra: Āmi āpani sūrya āpani upara shines āpani āpanāra rēḃi'ō dhana pathē upara ṭyānka ṭapa āchē dēkhatē pārēna. Āmi āpani yē āpanāra jan'ya āmāra prēma śaktiśālī ēmanaki parē grīṣmē haṭṭagōla bartamānē bēśi jānatē cāna. Āmi āpani sūrya āpani āpanāra sānaglāsa pri<tama upara karā upara shines dēkhatē pārēna. Āmi āpani yē āpanāra jan'ya āmāra prēma śaktiśālī ēmanaki parē grīṣmē haṭṭagōla bartamānē bēśi jānatē cāna.

Ingen är på vägen ingen är på stranden jag känner havs lukten på stranden tomt hav tomma gator solen går ner själv jag går förbi ditt hus vet inte om du är hemma.

Ref: jag kan se dig solen skiner på dig du släpper ner ditt hår på med solglasögonen älskling. Jag vill att du ska veta att min kärlek för dig är stark även om vi har bråkat sommaren är nu slut.

Jag glömmer aldrig den kvällen , jag undrar om det var på grund av mig. Minns du hur du gjorde mig galen! Minns du hur jag fick dig att skrika. Men vad hände med vår kärlek jag vill ha dig här igen jag vill visa att jag har ändrats.

Ref : jag kan se dig solen skiner på dig jag ser dig gå sakta på bilvägen . Jag vill att du ska veta att min kärlek för dig är stark även om vi har bråkat sommaren är nu slut.

Ute på vägen såg jag ett dött huvud sticka ut ur en Cadillac. En liten röst i mitt huvud sa titta inte bak du kan aldrig titta bak så visste jag var kärlek var? Men visste jag att vad det var så hade jag tagit vara på de men de dagarna är borta för alltid jag borde glömma det.

Ref jag kan se dig solen skiner på du har ett linne på dig sätt på radion älskling Jag vill att du ska veta att min kärlek för dig är stark även om vi har bråkat sommaren är nu slut. jag kan se dig solen skiner på dig du släpper ner ditt hår på med solglasögonen älskling. Jag vill att du ska veta att min kärlek för dig är stark även om vi har bråkat sommaren är nu slut.

/ MD BENGALISKA

Spel

Jag gav upp mitt allt för jag inte träffa rätt jag gav upp mitt allt för jag hamnade snett jag sprang in i min dörr och trodde att det var som förr så som man brukar säga livet är ett spel och spelar man inte spelet ja då vet du att då blir du bara knäckt och jag försöker att spela bra men då ber ni mig bara att dra som sagt för att bygga ett förhållande då måste man vara två för att det ska kunna gå men vad tänker man på för livet är ju så ja kärleken är skit och den hör inte hit för kärleken gör ont ja den lämnar djupa spår men det har ju alltid varit så i alla dessa år men jag fortsätter gå och jag fortsätter så men mitt hjärta det blir krossat av erat passande skratt men jag är ju besatt så jag hinner ju inte ifatt och min resa har nu börjat jag har kämpat men ändå fått den smällen men jag går på kvällen och hör bråk och varför bråka varför bara ge upp och varför skrika för vi alla är ju lika

Vad är det som är kärlek och vad är det som är sant ja säg mig nu jag kollar mig i spegeln och jag frågar mig själv är det jag som styrs av detta mörker.

/Anonym

Stoppa Mobbning.

Jag har blivit mobbat hela mitt liv sen jag börja skolan första dan.

Jag tycker att alla ska respektera mig och lyssna på vad jag har att säga utan att avbryta mig och inte prata om någonting helt annat.

Alla är lika värda här i världen, ingen är mindre värd!

Jag har samma intresse som er men jag har aldrig fått chansen att kunna prata om dom, så hur ska ni veta om jag är rolig och snäll.

Ge mig en chans att berätta om mig, jag kan inte ändra på hur jag är liksom.

Jag vill ej vara som alla andra jag vill vara annorlunda men ingen verkar gilla det.

Jag kanske måste ändra på mig?...

A.B.C

| 45 / Strängnääääääääs

Risingegården, Norrköping

Hagudden, Tumba

Meby Mellösa, Flen

Meby Båven, Flen

Fucking Sävastgården, Norrland, Boden.

FUCK SYSTEMET, FUCK SOCIALEN, FUCK GRISARNA
OCH DEN SVENSKA LAGEN!

FREE JENNIFER

FREE CHICO

FREE JENNA

FREE DINO

FREE TINI P

Mamma

Christer

Biggie smalls

Gabriela

Alex

Madde R

<3

/ Nellie

Så här känner jag.

Jag sitter nu här på svenskan och läraren

Tvingar mig att skriva nån jävla skit. Helst så skulle jag gå till avdelningen och gå

Och lägga mig och sova bort tiden här! Är så jävla less på allt kommer aldrig ut och när jag väl gör det så kommer jag ändå tillbaka igen. Det spelar fan ingen roll vad man gör för det är ändå fel. Hur fan ska man vara för att bli accepterad av samhället? Jag kommer aldrig kunna vara den dom vill att man ska vara.

Socialen skickar mig längre och längre hemifrån ifrån familj och vänner.

Soc tänker ett mindre problem sen skickar dom iväg en.

Dom fattar inte hur man egentligen mår man försöker förklara men dom vägrar att lyssna. Sen undrar dom varför man rymmer och knarkar.

Men då mår man i alla fall bra för stunden för dom vägrar ju hjälpa en.

/Sophie

Så här är det...

Jag heter N och är Bankrånare.

Jag bor i Malmö och är 16 år.

Jag började med skit för gruppträck och omgivningen.

Jag började med butiksran när jag var 13.

Grova stölder narkotikasmuggling 14,

Bankran 15,

Värdetransport och fler banker vid 16 års ålder.

Har haft sex med över 100 stycken vackra tjejer.

Mina kompisar, bröder och jag brukade köra ut i skogen och testa nya mp5:or från insatsstyrkan. Var beroende av kokain och marijuana. Tog höga doser varje dag medan jag sålde det.

Jag har t.o.m dödat en person men har fortfarande skuld-känslor.

Sitter dag och natt och tänker på hans familj hur de mår.

Jag var undergruppsledare till Hells angels för att min bror var det och han dog.

Jag har haft flera hundra tusen och vilken bil jag vill.

Men en dag förändrades allt , när jag åkte in på 4 års LSU.

Jag har förändrats och tänker på min framtid.

För när man blir tagen har man inget kvar,

Inte ens vänner, bara familj.

N E I M

Så lätt att falla

Finns det något värre än att sitta bakom galler? Finns det ingen där ute som hör mig skrika av smärta och ångest? Hittar ingen lycka, inget hopp och ingen glädje inom mig. Det är tomt på allt de där en 19 åring tjej ska ha. Å när ska mina föräldrar släppa in mig i deras liv och förlåta mig..? Steget till verkligheten är inte så betydelsefullt för mig, men hur ska man bete sig utan drogen i kroppen? Hur ska man kunna stå upp för vem man är och kunna chansa utan att bli knäckt? Det är så svårt att klättra, men **så lätt att falla**. Hur ska jag kunna gå vidare med min feta ryggsäck på ryggen och hitta ett bra alternativ till livet? Hur ska jag kunna tänka tillbaka till mitt förflutna om tio år? Kommer jag ha ett förflutet eller kommer det här alltid vara mitt liv? Så jävla mycket frågor i min fucking skalle att jag skriker av ilska, men inte ett enda svar

dyker upp. Cannabis, eactasy, roppar, flödder, valar, tjack, cola, heroin..allt det här på sex år,inte visste jag att cannabis kunde utvecklas till ett beroende av heroin i slutändan. Inne på de 6:e missbruks året och heroinet vill inte släppa taget.

TILL ALLA MINA VÄNNER DÄR UPPE, *REST IN PEACE* <3!

frida 19 år

Så mycket knas på en sån kort tid.

Jag är en tjej på 13 år och har fått uppleva så mycket knas i mitt liv. Det började med att jag fick se min pappa misshandla min morsa varje kväll. Han skar henne och fick henne att må dåligt. Men min mamma var stark och höll ut.

Men en vacker dag så flyttade hon till ett annat ställe i Flemingsberg och tog med sig mig. Efter bara några år så flyttade vi till Visätra, jag gick i samma skola i Flemingsberg. Efter ett tag så tröttnade jag och började skolka. Morsan fick samtal varje dag av skolan, hon försökte prata med mig, men jag vägrade lyssna.

Till slut så pallade hon inte och jag fick flytta till pappa. Han hade fått en ny fru, men jag gillade inte henne. Jag och hon bråkade och tjafsade varje dag. Jag berättade det för pappa att hon inte behandlade mig rätt, men han gjorde aldrig något åt det. När jag märkte att det inte blev någon förändring då började jag att skolka mer och helt plötsligt så bytte jag kompisrets.

Jag började gå på fester och gick inte hem på flera dagar. Det var då min pappa sökte hjälp hos soc. Socialen började hålla koll på mig och vilka vänner jag var med. Efter ett tag så tyckte dem att det hade gått för långt och stämplade LVU på min panna. Jag började ta droger och hamnade på ett behandlingshem i Flen. Jag bodde där i fyra månader och rymde. Jag gick raka vägen hem och pratade med min pappa om att jag inte ville bo där längre. Så min pappa pratade med min soc och dem sa att jag skulle få familjebehandling men det funkade inte så min pappa hoppade av.

Jag flyttade till ett jourhem i Skanstull. Det gick bra tills jag fick för mycket frihet. Jag var ute sent på kvällarna, bråkade med folk på stan, rökte cannabis varje dag och hängde på plattan 24/7. Min pappa blev så sur på mig och började kalla mig för h**a. Men jag brydde mig inte så istället så var jag bara ute mer och mer. Min jourhems mamma tröttnade på mitt beteende och ringde min socialsekreterare och klagade. Dagen därpå så fick jag ett samtal om att jag skulle hamna på Lövsta och jag vägrade inte.

Nu har jag bott på Lövsta i 2 månader och mår mycket bättre. Men när jag tänker på min mamma så undrar jag varför ungdomar brukar såra sina mödrar men ändå så ser dem till att sina vänner mår som bäst varje dag. Medan du knasar och är ute så sitter din mamma och undrar varför du har blivit en sån annorlunda person. Respektera din mamma och speciellt hela familjen. Så kommer du att må som bäst.

Ännu så ångrar jag allt som hänt.

Av: Selma

Sånglös och vingklippt fågel

Jag är likt en sånglös och vingklippt fågel i bur, som alltid sjunger samma dystra sång. Jag är likt tonlös musik, som ingen dansar till. Jag är likt en fjäril på nål, kanske är jag vacker att titta på, men bär på vingar som inte längre slår. Jag är färgen i vinden som ingen ser. Jag är dagg dropparna som solen slukat. Ty jag är den enda som överlevt dödens kalla rop utan att låtit dennes mörka stämma bedöva mina sinnen.

// Caisa Tha Queen

Tack till er!

Först vill jag tacka hon som alltid funnits där.
Hon har kämpat mot hinder hon är stark ja jag svär.
Ståt imot alla dagarna då det var knas.
Jag gav dig min kärlek och emellanåt hat.
Trots missbruk och kriminalitet så stog du alltid kvar.
Du mamma du är det finaste jag har.
Nu är det inte långt kvar innan vi är som en familj igen.
Snälla mamma låt mej flytta hem.
Jag vet att jag klarar det, vi lägger allt bakom oss
Ingen hämnd.

Och ett stort tack till rikard!
Sho brebror du måste kämpa på.
Jag pratar med dig mycket, du är lätt att förstå.
1 år har gått och du står vid min sida.
Du hjälper mig över hinder att kliva.
Med namnet i registret du kämpar och står på.
Jag älskar dig broder, det bara är så.
Kämpa på jag vet att du är stark.
Synd bara att du har ett beroende till knark.
Vi ses snart bror den dag jag kommer ut.
Och gör nu inget dumt du kan va bevakad av en snut.
Jag svär du är finast bror.
Jag älskar dig storebror.

Rebecka min syster min andra halva.
Du fixa mitt liv, jag har slutat slarva.
Vi har varit med om mycket.
Utan dej hade jag aldrig pallat trycket.
1 år med dej har nu gått.

Du är den ända som verkligen förstår.
Och du stog alltid vid min sida.
Och jag visste att jag inte längre skulle lida.
Alla gånger vi fuckat ur, vägen till frihet står nu på tur.
Jag älskar dej bästvän kommer aldrig att lämna dig igen.

Felisia

Till Jocke – Innan jag kände dig

Här blev jag den jag är
Här har jag längtat bort
Här har jag (aldrig) känt mig fri.
Här har jag blickat framåt
Men ofta tittat ner

Jag har alltid hållit hårt
om dom jag inte orkat med

Jag har skrivit mina regler
Ingen fick ändra på dom
Jag tog första bästa vägen ut
När någon bad mig tänka om
Det kanske kommer kännas
Det rår jag inte för
Jag skulle inte ens vara hälften
utan det jag gör

Jag har mitt eget facit för rätt och för fel.
Du kanske bär på en massa saker.
Jag förstår en liten del.
Ja, jag vill säga att jag älskar dig men det är för tidigt än.

Jag hade slutat prata.
Jag var så van och stänga av.
Du frågade vem som förstört mig
Och jag gav dig inget svar.

Jag tog allting för givet.
Det var något fel på mig.
Jag måste varit någon annan innan jag kände dig.

By Pyret <3

Till Min Soc.

Jag vill tacka er för att ni har tagit mig till en låst avdelning. LVU är för att skydda ungdomar som lever farligt med t.ex. missbruk och kriminalitet. Det var därför som jag fick LVU och jag tycker att socialen har gjort rätt. Annars skulle mitt liv se mycket annorlunda ut och jag kanske inte hade levt idag. Nu har jag kontakt med mina anhöriga, något som jag inte hade innan.

Jag har haft LVU två gånger, först när jag blev 15 år och hamnade på en akutavdelning förstod jag ingenting med Sis och låsta avdelningar. Efter det kom jag till ett HVB-hem där bodde jag mindre än ett år och flyttade hem igen till min familj. Vården blev för kort och allting blev precis som förut. Tills jag fick LVU när jag var 18år och socialen gjorde stopp för detta helvete som jag levde i och gjorde så att jag kom ner på jorden igen. Annars hade det gått mycket värre. Idag är jag snart 20år och hoppas jag kan stanna på detta behandlingshem som jag är på tills vården upphör. Jag vill inte bli flyttad till ett HVB-hem, för där tycker jag att man inte får tillräcklig hjälp.

Mina anhöriga är också tacksamma att socialen har tagit hand om mig. De har fått stå ut med mig och nu mina anhöriga märkt att det finns ett gott hjärta i mig. För kanske hade mina barn haft en mamma som missbrukar.

Ännu en gång...

TACK SOCIALTJÄNSTEN I GÖTENE, ATT NI FINNS!!

ISABELLA

Till min ängel!

Hej min ängel, tittar ut och tänker på dig.
Ur mitt fönster jag ser min enda tjej, som en spegelbild av dig.
Som inte kommer ändra sig nu jag sitter på hem.
Å drömmer om dig dag å natt.
Jag blir helt paff när jag tänker på den kärlek vi haft.
Jag vill älska med dig i natt
Jag blir mer paff när jag ser vad som händer med dig å mig.
Jag vill bara här ifrån å komma till dig å säga att jag älskar dig.
Min ängel, snar kommer jag hem igen.
Varit borta i 11 månader, dom värsta i mitt liv.
Du ger mig stor kraft att klara av denna skit.
Jag vill ta ett stort kliv ut i ett nytt liv.
Jag älskar dig mitt enda liv.
Nu tar bläcket slut å vill att det ska bli ett lyckligt slut
min älskade
Emilie

Av CD

Tino

Shes my best friend, she always been good to me.
She take all my problems away.
When shes aoround, im just drift away.

I need her, i want her.

Yeah thats my best friend, come and take all my problems
away.
Some people say shes not good to me but please,
Don't take her away.

Just like the sun, light up the earth, you light up my eyes.
You are brighter then the star, you are the girl of my dreams.
You light up my soul, i can't explane the feeling inside when
youre around.
You take me were i never been.

Mary Jane.

Free Nellie K.

/Tino

Tjugo saker om mig

1. Jag är en tjej på 18 år och bor på Långanässkolan utan för Eksjö
2. Jag har den absolute BÄSTA och då menar jag BÄSTA minsta lilebror i världen (har två små bröder)
3. Jag gillar att hålla på med teknik
4. Jag gillar ALLA djur
5. Jag har drag av autism
6. Jag gillar att ha MAX volym på Ipod, stereo men mera
7. Jag är här på Långanäs för jag blev arg när jag INTE fick som jag ville
8. Jag gillar att rita och pyssla
9. Jag gillar gosedjur (jag står för det)
10. Jag tycker att PERSONALEN på min Avdelning är JÄVLIGT schysta
11. Jag gillar att sjunga och spela klarinett (jag spelar klarinett)
12. Jag gillar att skriva brev
13. Jag gillar att spela på konsoler
14. Jag ÄLSKAR min MORFAR
15. Min älsklings färg är svart

16. Jag ÄLSKAR företaget IKEA
17. Jag tycker om när jag får besök av min familj etc
18. jag skrev intill sis-boken förra året och bidraget heter Min kompis
19. Jag har VÄRDENS BÖSTA kompis och fd Engelska lärare
20. Mitt mål är att komma ut här ifrån

NeNe

Tre meningar från en man

- Kärleken kan dö men den finns alltid med dig
- Efter livet så kommer ett nytt
- Om du kommit till toppen så gå inte i botten.

/ Calle

Tro hopp och kärlek

T_{ro} h_{opp} och k_{ärlek}. F_{ast} ingen t_{illit}.

ElliehZ H Lkpg & Nkpg <3

Två personer...

Två personer som betyder livet för mig, Dom är mina bästa vänner.

Dom har aldrig gjort mig illa, aldrig sagt saker som gör mig ledsen.

Dom har alltid funnits för mig.

Jag älskar dom jätte mycket och jag vet att dom älskar mig tillbaka.

Har alltid känt att jag kan prata om allt med dom.

Hade inte dom två personerna funnits, då vet i fan hur jag hade klarat mig i livet.

Jag är så himla glad att ha dem så nära. Så jävla lycklig!

Älska dig pappa & farbror <3

Amanda

Yo TallAce up here in this bitch again.

I was locked up for drug abuse, do I wanna go back?
Aint yo bidness bitch, I hate myself and I want to die.
Pull my hair, scratch my skin, I'll grin and attack.
Broken bones, ripped skin, freezing blood on my hide.
I wanna go back to my old life, I wanna have you in my arms.
I want you to bleed and scream, I wanna feel your fear.
Sometimes I just want to hold your hands and bite you hard.
Sometimes I just want to kill you and reminice about
better days.

hate myself and
hate myself and
hate myself and
hate myself and
hate myself and
hate myself and
hate myself and
hate myself and

Follow my hearse and take a ride with the Juggalo's.
It's like a curse coming from the Dark Carnival.
They always tell you to live by strict morals, I say fuck that and
do what you want.

I look at them and smile, I hug them four or five times.
Take me away.

want to die, I wanna see the other side.
want to die, needle in my arm filled with regret.
want to die, weed in my pocket and a bullet in the head.
want to die, take me to the other side.
want to die, I wanna see the other side.

want to die, needle in my arm filled with regret.
want to die, weed in my pocket and a bullet in the head.
want to die, take me to the other side.
Yo listen to this curse, I'll take your hand and show you a
world..
This is my verse only with my eyes will you see what I do..
Take my hand and I'll show you a world that you can un-
derstand.
Luckily I'll always have my Juggalo family.
My friends are a virtue and I hold my head high.
I need a place to work, put my skills to use, job is just another
word for technicality.
If I'm lucky I'll see this day where I'm drug free and not shot
down in ahaze.

Ace

Vad händer i dag?

Vad händer i dag,
livet vänder idag,
vilket håll spelar ingen roll
tappar kontroll,
nu står jag här med livet
nu är det dags att ta klivet,
snälla hjälp mig någon
hjälp mig sen så blir du min vän
det blir svårare för varje dag.
Dom börjar undra vem jag var.

//Abdi.418

Vad Är Lycka?

Vad är lycka?

Vad innebär lycka egentligen?

Är det någonting som är ärftligt eller bara någonting som kommer och går.

Kan man låna ut sin egen lycka till någon som ingen lycka har.

Finns det att köpa i en affär kanske, eller är det någonting man själv måste leta upp.

Vem bär på all denna lycka?

Är lyckan någonting som människan har hittat på och inbillat sig själv att det finns.

Existerar lyckan verkligen?

Jag är en tjej på 18 år. Jag sitter på Ljungbacken i Uddevalla.

Jag har inte hittat min lycka än, men jag fortsätter att söka.

Varje dag hittar jag en pusselbit av min egen lycka. Kanske när jag är klar här hittar jag min lycka.

"Life is a climb . . . But the view is great.

//

Varför gråter du?

Jag älskar dig!

Dina rödsprängda ögon, Vad vill dom säga mig?

Jag ser ingenting för tårarna tar över.

Du vet precis vad jag behöver, Det är mina känslor du bedöver.

Jag är trött på tjat..

När kan någon försöka lyssna på riktigt?

Det är inte ytan jag behöver hjälp med,

Det är sorgen under is`en..

Locket som jag la på när allting blev för jobbigt.

Jag orkar inte lyfta locket själv.

Det som saknades i min barndom var närhet,

Det jag sörjer än idag är saknad kärlek.

Jag har känt likadant i en stor del av mitt liv,

Jag vill inte att det leder till att Jag Saknar Att Sakna

//

Varje slut, är början på något nytt.

Visst att börja om allting från början.

Det kan vara ganska jobbigt att se allt man någonsin ägt och älskat förloras...

Se'n ska man börja om på nytt nå'n annanstans... så många motgångar.

När du väl står där på toppen, de är klart det har varit en lång väg för att kunna komma dit.

Både skratt och tårar.

Du har mist folk, du har träffat nya.

Kanske kan dom få dig och känna dig hemma för stunden.

Men, du är aldrig hemma ifall du inte känner dig trygg någonstans.

Så lång tid det än kommer ta så kommer det bli bra.

Du kanske inte har pengarna eller orken.

Men du har definitivt tiden.

Låt det ta tid och gör om ifall du måste.

Eller misslyckas..

/anonym

Vågar man tro på kärleken?

Du sa att du älskade mig men jag visste inte om jag skulle tro på det. Du visste också att jag älskade dig men det kändes som om du inte riktigt förstod mig. När vi låg där i sängen bredvid varandra kändes det som en dröm, men jag visste innerst inne att det var verklighet. Du fick mig verkligen att tro på kärleken. Du var en underbar kille som verkligen hade allt och du betydde otroligt mycket för mig. Saknaden av dig blev stor när du lämnade mig. Du gick runt till andra sidan muren, satte dig i bilen och åkte hem. Efter det var det bara du som fanns i mina tankar. Men plötsligt slutade du att höra av dig och jag kände mig sviken. I skolan dagen efter sa du till mig att du lovade att höra av dig. Men gjorde du det? Nej! Och hur tror du jag kände mig då? Jag hade varit borta i nästan en hel vecka och jag kände på mig att polisen snart skulle få tag på mig. En sen eftermiddag satt jag på bänken i skolan när jag plötsligt såg polisen komma mot mig och jag blev jättenervös, för jag visste inte vad som skulle hända med mig nu. Men efter att åkt med dem en god stund fick jag reda på att jag skulle till Råby. Det värsta stället av dem alla. Varken du eller jag ville att jag skulle hamna där. Jag visste om att jag hade gjort fel och att jag behövde få hjälp med det jag har problem med. Men det är inte så lätt när man har massa folk som trycker ner en så långt så att man nästan tar livet av sig, bara för att jag är homosexuell. De har trakasserat mig i nästan fem år och jag orkar ju inte hur mycket som helst, men det ansåg tydligen alla andra att jag gjorde. Men allt det ändrades när jag träffade dig. Jag hade aldrig varit så glad, men efter att ha åkt in på Råby förändrades allt. Du tog bort mig som vän på Facebook. Vad hände? Du slutade höra av dig, jag grät dag ut och dag in för att jag trodde att jag hade förlorat mitt livs kärlek. En dag fick jag reda på att

du hade hört av dig och det var då du gjorde slut. Jag visste att detta skulle hända. Men vad hade jag gjort för fel? Jag fick också reda på att du hade blivit tillsammans med en tjej bara ett par dagar efter att du har gjort slut med mig. Jag kände mig sviken. Jag som en gång älskade dig, men som nu är slut. Men en sak ska du veta, att vad som än händer kommer du alltid att ha en plats i mitt hjärta.

Jonathan <3

//

Vägen till Nereby

Jag bråkade i skolan. Då flyttade jag till ett familjehem i Lerum. Jag bråkade ännu mer. Då flyttade jag till Bup i Borås det var också mycket bråk. Då flyttade jag till HVB hemmet hagen då blev det mycket bråk och jag rymde när jag kom tillbaka då blev det mer bråk. Så då flyttade jag tillbaka till Bup i Borås. Sedan flyttade jag till Nereby Hällen då lärde jag mig att kontrollera min ilska och sedan flyttade jag till Nereby Trappan och nu sitter jag på Nereby Snäckan och ventar på att flytta hem.

Anonym

Vägen till något bättre

Allt var så bra när man var liten. Man sprang, lekte och var för det mesta stolt.

Men åren gick.

Från skolk till cigaretter och alkohol.

Från alkohol till droger och kriminalitet.

Rökte braj, tuggade tabletter och sen till Fentanyl. Nu när jag sitter inlåst så tänker jag efter, vad var det för jävla liv? Skolan har fuckat upp sig hela tiden men under tiden på institutionen Vemyra har jag kommit igång med skolan igen. När jag kommer ut härifrån ska jag fixa skolan och satsa på ett liv utan droger.

Det kan bli svårt, men jag ska kämpa.

//Sara 17 år

Vändpunkten

Efter en lång svår resa hamnade jag en vårdag i Sverige som ensamt flyktingbarn. Jag placerades i ett svenskt familjhem för att lära mig språket och komma in i samhället snabbt. Det var svårt men vändpunkten kom när jag träffade världens finaste tjej. Hon blev inte bara min flickvän utan också min familj och bästa vän. Vi hade roligt tillsammans och hon tröstade mig när jag saknade min familj som en mamma tröstar sitt lilla barn. Jag var beredd att ge upp allt för henne men kulturkrocken och mina misstag blev för svårt så vårt förhållande tog slut.

Jag saknar den tiden av hela mitt hjärta

och du var den personen som hindrade min smärta

1å4s3a musse pigg

Värdefulla du...

Helvetet började långt innan jag föddes, mamma började med brass då hon var 12 år gammal, som under senare tid övergick till Amfetamin och Heroin. -88 åkte mamma in till BB för första gången då kom min älskade stora syster till världen, 1990 åkte hon in igen eftersom min storebror föddes då. Mamma slutade då med knarket för att få behålla dem. Sedan 1992 dog min brors pappa och mamma tappade fotfästet och började knarka igen, hon förlorade barnen. Sedan 1993 så träffade hon min pappa en kåkfarare han också. -95 föddes jag och dom fick en chans att ta hand om oss igen, men mamma började knarka igen så hon förlorade mig och mina syskon, pappa åkte in på kåken igen. Den 24 November -96 blev min pappa mördad på Österåkersanstalten. Under hela min barndom fick jag träffa min mamma när hon satt inne på kåken eller på övervadade träffar vi sågs högst 2 gånger om året, ibland kunde det ta upp till 6 år för min mamma att ens höra av sig till mig.

När jag var 12 år började jag röka brass och till och från även opium doppat. Jag var 14 då jag hamnade på mitt första paragraf 12 hem det var Friddegård. Året innan på min födelsedag dog min bästa vän han blev skjuten på tunnelbanan, han dog i min famn, jag rymde från alla behandlingshem och fortsatte med kriminalitet. Jag levde som jag vill och mådde som en gud. Sommaren 2010 började jag med amfetamin då jag bodde på Hassela Gotland. Jag rymde från alla behandlingshem; Tibble gård, Hassela Gotland alltså Vänge, Klintehamn och Tors gård, även från paragraf 12 hemmet Högantorp som då låg i Södertälje. Senare hamnade jag på Magelugnen i Södermalm, jag misshandlade flera av personalen, söp och försökte ta livet av mig, rökte på och tog mitt Chack, jag vart

utslängd och hamnade på avgiftning för 3 gången på Maria Ungdom och därefter på Bergsmansgården i Örebro låsta avdelningen, Ålängan. Jag var ett omöjligt fall enligt alla runt omkring mig. När jag kom hit den 18 April 2011 fanns det inga tankar om förändring, någonting fick mig att ändra insikt och jag hamnade på öppna avdelningen, Villan, där flippade jag ut i början men började faktiskt ändra på mig, jag fixade till mitt liv och började kriga med plugget. Jag gjorde det jag skulle och "slutade" med flummet och chacket även allt annat. Jag skulle flyttas till min lägenhet, men sen kom beskeden, Evelina var död. V.I.F hjärtat vi är många som saknar dig och älskar dig. Farmor fick cancer igen, hon hade redan överlevt leukemi en gång, nu fick hon masstrupps cancer och har bara några månader kvar i livet, morfar ligger i gran canaria med pesperator och dör vilken dag som helst, styvfarsan är utslängd, min mamma är på väg till sitt gamla liv, min teater inför staten är över jag orkar inte med det, jag försökte hänga mig själv men personalen hittade mig... Nu måste jag erkänna att jag vill leva det liv jag levde innan Bergsmansgården. Nu är jag inlåst på Ålängan igen och jag bangar inte på att skita i villan jag ska här ifrån!

**GLÖM INTE BORT ATT DU ÄR VÄRDEFULL,
DET FINNS HJÄLP FIXA DETT LIV DU KLARAR DET
OM DU VERKLIGEN VILL!**

Skriven av Sabina.S

Växa förändras och lyckas

Alla människor misslyckas, men vi på Sis har misslyckats lite hårdare än andra.

Vi som i allmänhet kallas Kriminella, Pundare eller något annat har förmodligen tagit ett eller flera hårda misslyckanden i våra liv. Men våra hårda misslyckanden kan lära oss mer än våra jämnårigas "Normala" misslyckande och vilka är det då som i slutet är vinnare?

En sak har vi alla gemensamt och det är att vi är människor och är kapabla till att

Växa Förändras och Lyckas!

Joakim.B

While I breathe, I hope!

Medan jag sitter och tittar ut över hela Stockholm från höghusets tak så känner jag ångesten. Den hårda, kalla och äckliga ångesten. Varför kan inte allt bli som förut? Men ångesten tog dig också, men du tyckte inte att den var hård och kall. Du tyckte den var varm och dansade lätt efter dess flöjt. Du kände dig fri när du susade genom luften och fri när du slog marken. Sen... mörker. Nu vet jag inte hur du känner. Mörkret faller över Stockholm, men jag bryr mig inte längre. När jag stod vid din kista på begravningen så lovade jag två saker till dig. Jag har hållit båda. Jag lovade att aldrig dansa efter ångestens flöjt. Aldrig tycka att det är en skön känsla. Det största som jag lovade var "dum spiero spey". While I breathe, I hope. Jag hoppas att du en dag ska stå där och vänta på mig som vanligt. Men nu vet jag att du väntar på mig i himlen. Du kommer inte att släppa in mig för tidigt. Men jag älskar dig fortfarande, mamma.

Allt började när jag var liten. Pappa fanns aldrig där för mig. Jag vet inte riktigt varför. Mamma har aldrig mått så där riktigt bra och aldrig varit lycklig. Hon brukar alltid säga att jag var det enda hon levde för. Hon tog en massa piller och drack vin hela dagarna. Jag trodde att det var normalt när jag var liten. Men nu med facit i hand så vet jag att det var så fel. Jag trodde att jag alltid hade kunnat hjälpa henne. Men nu vet jag att jag aldrig hade kunnat göra det. Det var försent. Jag älskade henne över allt annat. Men jag kunde inte göra något än om jag ville. Jag är sexton år och alla säger att det är lättare att förlora en förälder om man är tre. Men jag tror inte på den skiten. Det spelar ju ingen roll.

Det var en söndag morgon och jag hade kommit hem sent på lördag natten. Min mamma sov när jag kom tillbaks. Hon kom in till mig tidigt på morgonen och sa att hon älskade mig och att allt skulle bli bra. Jag trodde att hon menade att hon skulle ta tag i sitt liv. Hon sa att detta var de enda rätta som hon kunde göra. Jag sa att jag älskade henne och hon sa att hon hade lämnat en lapp där det stod var all mat fanns. Jag bara log. Hon kramade om mig. Jag vet att hon kände spritlukten från min andedräkt, men konstigt nog sa hon inget om det. Hon sa bara att jag borde sluta festa och ta ansvar. Jag kramade henne en sista gång. Sen gick hon och jag somnade om. Jag vaknade ganska så sent av sirener och någon som bankade på dörren. Jag tog på mig mina pyjamasbyxor och gick upp. När jag öppnade så stod det två poliser där och mammas bästa väninna och alla såg så ledsna ut. Anki som mammas väninna hette sa att allt skulle ordna sig och hon grät. Jag fattade ingenting. Poliserna tittade på mig och sa att jag skulle sätta mig ner. Jag satt mig på soffan och kollade på dom. Dom tittade på varandra och nickade. Jag trodde att det skulle om festen jag hade varit på. Det gick visst lite vilt till. Men jag hade varit med om detta en gång förut. Då hade farsan dött i en bilolycka. Snälla låt det inte vara Kevin som körde bil hem än fast han var för full. Sen kom dom orden som förändrade mig helt. Din mamma Johanna har omkommit. Jag fattade inte. Jag trodde att det var ett jävligt dåligt skämt. Men när jag tittade på Anki så fattade jag att det var sant. Hon hoppade från taket en timme efter hon hade pratat med mig. Hon hade skrivit ett sms till Anki och sagt att hon skulle ta hand om mig. Jag hade vetat hela tiden att denna dag skulle komma, men jag visste inte när. Jag gråter var enda dag. Tårarna har ingen hejd. Nu sitter jag här på taken och undrar hur mamma tänkte. Visste hon hela tiden att hon skulle göra det. Hur länge hade hon planerat det? Jag visste ingenting. Jag vet bara att varje gång

jag tittar upp mot himlen så finns mamma där och ser på mig. Jag vet att hon inte gjorde det för att hon ville utan för att hon inte kunde stå emot ångesten. Men för dig ska jag stå emot det. För dig ska jag sköta allt och ta ansvar. För dig så ska jag leva varje dag som det vore min sista och jag aldrig tänka en tanke på att få slut på det.

För dig ska jag göra vad som helst.

För jag älskar dig och jag glömmer dig aldrig.

While I breathe, I hope.

/anonym

Ägd av staten

Ref : jag vet att du e vaken men vill inte prata om saken allt e skit när du e ägd av staten.

Yo allt var soft tills socen kom in. Det snurrade i huvudet.

”mannen spring!!

Du stack tanken kom ”snart e det schack matt”

Men du fortsätter upp för trappan. Ner från taket in i skogen och funderar är det den rättasaken. Polisen kommer helvete inte den grisen, du försöker och försöker.

Fan jag börjar känna ångest.

Ref: jag vet att du e vaken men vill inte prata om saken allt e skit när du e ägd av staten.

Yu, du e tagen och får inte berätta den rätt saken

välkommen du e ägd av staten, in på P12 fan jag spottar på dom.

Personal tror de e något men ärligt talat

e de misslyckade poliser som vill sätta oss i skiten.

Dagarna går och går fan det öppna fönstret kan du inte nå.

Du vill hem men svaret e

”det var du som satte dig i kläm”

du blir arg och börjar slåss larmet har gått inse yo du kommer aldrig loss!!

Ref: jag vet att du e vaken men vill inte prata om saken allt e skit när du e ägd av staten.

Yu ditt första år har gått, men än har du inget nått, du får en kompis

”shoo bre vad har du gjort” skit i de så kommer du harifrån fort. tiden går och du börjar sköta dig men hemligheten e att du har vaknat. Jag svär på min mamma dina föräldrar kommer dig sakna.

Ref: jag vet att du e vaken men vill inte prata om saken allt e skit när du e ägd av staten.

AV: Abbe

Ängeln

Det var som om himlen sänkte sig ner mot mig
Det var som om träden viskade mitt namn
I blåsten hörde jag mitt namn svagt
Jag kände att jag inte kunde tänka klart
Men ändå när jag står där i sommar regnet
Så ser jag den lycka jag har för regnet
Allting känns så himla bra
Allting känns så himla klart
Utan min ängel vid min sida
Kan jag inte sluta att grina
Det finns så mycket jag vill tacka för
Det finns så mycket som ingen hör
Är trött på institutions skiten
Är så trött och jävligt sliten
Indragen på hem till hem
Isolering vad händer sen
Jo slagen av robotar
Slagen och förstörd av Gud
Slagen och hotad för livet i sin tur
Men ändå har jag hittat den nedranns stegen
Ändå har jag klättrat mig upp
Och handskas med skiten
Jag är stark och kommer alltid va
Ingen kan få mig att må så himla bra
Jag är den som får mig att se
Jag är den som får mig att be
När mörkret faller och jag ringer hem till mamma
Tar jag mig upp, jag har bestämt mig att stanna
Tårar faller jag mår så himla dåligt
Tur att man inte sitter på kåken

Men ibland så känns det förfärligt så säg
Tur att jag inte är gay
Men om vi ska vara allvarliga en liten stund
Så tror jag att jag har guld i mun
Jag kan prata jag kan säga vad jag tycker
Ingen liten fitta ska få trycka ut slutet
Ingen liten jävel kan trycka ner mig
Jag har varit med alldeles för länge så säg
Tack för mig och ha det bra
Jag är den Mix som alla vill ha

/Mix

Statens institutionsstyrelse, SiS, är en statlig myndighet som bedriver individuellt anpassad tvångsvård för ungdomar och för vuxna med missbruk. Det är förvaltningsrätten som beslutar om tvångsvård efter en begäran från socialtjänsten.

SiS särskilda ungdomshem tar emot ungdomar med psykosociala problem, missbruk och kriminellt beteende. Ungdomarna får vård med stöd av lagen med särskilda bestämmelser om vård av unga (LVU). De har ofta fått frivilliga öppenvårdsinsatser på hemmaplan, vård i familjehem eller på privata behandlingshem innan de placeras hos oss.

Majoriteten av ungdomarna placeras akut för att bryta ett destruktivt beteende. De stannar några veckor och går sedan vidare, till exempel till familjehem. Ibland vill socialtjänsten ha en utredning innan man beslutar om fortsatt vård och behandling. Särskilda utredningsteam utreder den unges behov och ger en rekommendation om fortsatt behandling. Det kan handla om vård i till exempel privat behandlingshem (HVB-hem) eller på något av våra särskilda ungdomshem.

Alla ungdomar som vårdas på våra ungdomshem får en individuell behandlingsplan som personalen tar fram tillsammans med den unge, familjen och socialtjänsten.

Ungdomarna hos oss har samma rätt till skola som andra jämnåriga. SiS skola följer läroplanens kunskapskrav och har en lärartäthet som ger oss goda förutsättningar att tillgodose elevernas individuella behov.

Målet med vården på de särskilda ungdomshemmen är att den unge efter en tid ska gå vidare till frivillig vård i öppen form, till exempel i familjehem eller HVB-hem, eller återvända till sitt eget hem.

I de intervjuer vi gör med ungdomarna när de skrivs ut från institutionen tycker en majoritet att de har fått hjälp med de problem de velat ha hjälp med.

På några av våra ungdomshem vårdas ungdomar som har

begått allvarliga brott och av domstol blivit dömda till sluten ungdomsvård enligt lagen om verkställighet av sluten ungdomsvård (LSU). Straffet varierar mellan fjorton dagar och fyra år. Under tiden hos oss får ungdomarna behandling med fokus på kriminalitet.

Klienterna på SiS LVM-hem har allvarliga problem med missbruk av alkohol, narkotika, läkemedel eller blandmissbruk. De får vård med stöd av lagen om vård av missbrukare i vissa fall (LVM).

Läs mer på SiS webbplats www.stat-inst.se.

Kärlek och svek, hopp och kamp. Ofta droger och kriminalitet i bakgrunden. Oavsett om det som skildras är verklighet eller fantasi så är det ungdomarnas egna berättelser som kommer fram. Texterna är skrivna av killar och tjejer som under vintern och våren 2012 vistats på något av SiS särskilda ungdomshem.

På samma sätt som varje berättelse har sin egen ton har även dess författare sin egen historia och bakgrund som på något sätt fört dem till SiS ungdomsverksamhet. Det de har gemensamt är sin rätt att bli hörda och att få samhällets stöd i sin kamp tillbaka till en fungerande vardag och ett fungerande liv.

Det här är den åttonde boken som Statens institutionsstyrelse, SiS, ger ut inom ramen för sin skolverksamhet.

Denna bok får inte säljas men kan beställas gratis från www.stat-inst.se.

ISBN 978-91-87053-06-1